

Norwegian
63-0118

Sannhetens Ånd
Spirit Of Truth

18 Januar – 1963
Phoenix, Arizona, USA

Dette heftet (tale) kan fritt bli reprodusert og gitt ut, men ikke solgt, da den er lisensiert under Creative Commons (av-nc-nd) ved www.CreativeCommons.org.

Sannhetens Ånd

La oss forbli stående et lite øyeblikk mens vi ber. La oss bøye våre hoder. Vår rettferdige Himmelske Far, som vi nå nærmer oss Deg i det alltid tilstrekkelige Jesu Kristi Navn. Vi ønsker å gi Deg pris for hva Du har gjort for oss, hva våre øyne har sett, og hva våre ører har hørt i disse siste dager med de avsluttende scener i verdens historie, når tid svinner hen og inn i evighet, og vi ser at lysene skinner, så vet vi at det ikke er lenge igjen før Herren Jesu komme.

² Vi vil spørre Deg, Himmelske Far, om å huske på oss i kveld. Og hvis det skulle være noe ondt i oss, så ta det ut, Herre, i kveld, slik at vi kan være presentable for Deg hvis Du skulle komme i kveld. Vi ber for dem som er syke og trengende. Vi ber for Din Menighet, både her og verden rundt, for Dine barn alle steder i hver nasjon, at vi kan rense våre kjortler i Lammets Blod, og lytte etter dette ropet, »Se Brudgommen kommer. Gå Ham i møte.» Må vi være i stand til på den tiden, Herre, ved Guds nåde, og ved Jesu Kristi gjerninger som vi stoler på, å trimme våre lamper og gå framover for å møte Brudgommen. Ta Herrens Ord i kveld, og omskjær våre hjerter. Ta ut all vantro. Gi oss et stort møte. I Jesu Navn spør vi om det. Amen. Vær så god og sitt ned.

³ Det er sannelig fint å være tilbake her i denne Herrens helligdom i kveld for møtet. Vi hadde en herlig tid sist kveld oppe hos Broder Groomer. Jeg husker sist år da vi hadde en herlig tid. Vi har hatt en stor tid over alt. Herren har bare velsignet oss overordentlig, mer enn jeg tenkte at Han ville gjøre. Han har bare vært så full av barmhjertighet og vennlighet, og det er bare så godt å kjenne Ham, er det ikke? Å tenke på, at å kjenne Ham er Liv. Å kjenne Ham er Liv.

⁴ I morgen kveld kommer vi til å være nede på Central Avenue Assembly, tror jeg det er kalt: (hos) Broder Fuller, en annen fin broder. Og jeg tror det er en stor menighet der nede. Vi håper på at vi kanskje kan ha en bønnekø, hvis det er i orden for Broder Fuller. Så vi...Og så den neste morgen skal vi være i, tror jeg, i Den Apostoliske Kirke her i Phoenix. Og jeg husker bare ikke hvem som er pastor der, den broderen. Og jeg... var jeg der i fjor? [Broderen svarer »Nei.» - Red.]

⁵ Og så på Søndag kveld i vår kjære Broder Oulaws menighet her oppe, Jesus' Navn Kirke. Jeg har stor forventning, og min familie, til å komme dit og høre noe av denne gode syngingen. Billy Paul burde kjenne hver bit av det utenat. Vi har spilt den sangen »Jeg Går Opp, Opp,» til at den, ærlig talt, er slitt ut på lydbåndet. Han begynte på kontoret, og uansett, hver eneste gang jeg

gikk dit, så spilte han »Opp, Opp,» om og om... Vi spilte den, og opptaket er så å si utslitt.

⁶ Dere vet, jeg kjente i kveld, at jeg er litt hes. Jeg tenkte, »Å du, hvis jeg bare kunne få se en som kunne tale for meg.» Og jeg kikket over hit, og jeg så Jack Moore. Nøyaktig rett...Å, jeg tror det bare ville være vidunderlig, Broder Jack. [Broderen gir en kommentar - Red.] Hør på dette. Jeg tror jeg så Broder Bordes satt her ute også. Ja da. Broder Noel Jones sitter over her...Å, du. Vi er rundt over alt her. Jeg tror det ville være en god tid hvis jeg kunne hvile litt, dere vet, og ha noen av disse fine menn til å komme hit opp og tale for meg mens jeg er hes. Broder Jack sa, »Herren er ikke i den åpenbaringen.» Vel, jeg var trett da jeg kom, og jeg har vært litt trett hele tiden. Jeg ser folk står her. Jeg vet hvordan de må stå, og jeg er glad for at jeg også står med dem. Herren velsigne dere.

⁷ Vi ser fram til disse andre møtene som kommer. Og neste uke er det nede hos Pentecostal Assemblies, og videre oppover. Vi slutter av neste Onsdag kveld ved 11th and Garfield (jeg kan ikke komme på dem alle i mine tanker.) Jeg tror det er First Assembly Of God i byen. Og deretter begynner stevnet ved Ramada. Det er en bankett for Forretningsmennene nede i hovedstaden i Arizona, Tucson. Selvfølgelig vet vi at Phoenix, og disse stedene bare er utkanten av den byen. Det stemmer. Det er hovedstaden. Det er min hjemby, dere vet, og så...er det videre oppover. Så dette er på en måte utkanten av den. Det er fint å ha dere alle som naboer.

⁸ Jeg tror det var Broder Rasmusson, som en kveld sa noe slikt i et møte, og, du verden, det holt nesten på å ødelegge hele møtet. Jeg tror det var ved Houston, og det var Ramsar. Det var hva det var. Han sa... Den kvelden da Herrens Engel kom ned så tok de et bilde, og han sa, »Alle dere folk her fra Dallas,» og han sa, »vi vet at det er utkanten av Houston.» Og, du verden... Texas kunne ikke tåle det slik som her, som noen av dere kunne. Så det var en stor stillhet over møtet. Vel, Han er mektig god. Jeg tror at vi nå skal vende oss til Skriften her, og bare gi et lite vitnesbyrd for en stund. Ville ikke det på en måte forandre det? Jeg har bare pisket det omkring så hardt at jeg er skamfull. Så kanskje gir jeg dere litt hvile, og kommer med noen vitnesbyrd om vår Herres godhet.

⁹ La oss finne et sted i Johannes Evangelium, det 16de kapittel. Og jeg har...16:12. Jeg vil lese fra det stedet i Joh. Evg. Jeg liker å lese Ordet fordi Ordet er hva som får oss til å vite at det er sannhet. Jeg begynner med det 12 vers, og lytt nøye etter nå, for jeg ønsker å gi et vitnesbyrd. Så vil vi prøve på å komme inn litt tidlig. Jeg har holdt dere så lenge. Og i morgen kveld, så vil vi

ved de ting som er i verden, at jeg går glipp av å se denne store time som går forbi?» dere vet, slik har det alltid vært. Det gikk rett gjennom kirken, og de visste det aldri. Det er historie. Ikke la det gå forbi, venner, i å se er ord bevist om og om igjen, ser Guds Ord manifestert, og selve Personen Jesus Kristus komme rett inn iblant dette folket, og gjøre nøyaktig slik Han gjorde før.

¹¹¹ Himmelske Far, jeg føler nå, Herre, at Ditt Ord var lest. Vitnesbyrdet var gitt. Den Hellige Ånd kom ned og stadfestet at Ordet og vitnesbyrdet. Nå er det i hendene på folket, Herre. Det ligger i deres fang. Der er ikke noe mer jeg vet å si. Og jeg vet ikke om noe annet som Du skrev i Ordet at Du ville gjøre., fordi Du har allerede helbredet dem. Det er bare å få dem til å tro det. Og når Du gjør en slik ting, hvordan kan de tvile lenger? Hvordan kan vi lenger tillate Satan å lamme vår bevissthet? Satan, jeg erklærer denne helbredelse på disse mennesker, og sier til deg, »Jeg ber deg i Jesu kristi Navn, kom deg ut herfra. Kom ut i Jesu Kristi navn, og la dette folket gå. Hvis dere tror ham, stå da opp på deres føtter. Tror dere? Reis dere opp på føttene da, og gi Gud pris. Stå opp og tro det. Ikke tvil mer. I Jesu Kristi Navn, la den hellige Ånd bringe glede, kraft, oppstandelse, og Liv til dette folket, Herre. Gi Ham pris nå, og velsign hans hellige Navn. Vi elsker ham, vi priser ham, vi tilber Ham, den Makeløse, den Evige, den levende Guds Sønn. Motta Ham, i Hans Navn. Han er her. Amen.

henne virkelig ille. Fru Fairhead, tro av hele ditt hjerte, og du vil bli frisk. Du vet at jeg aldri har sett deg i mitt liv. Det, åh... Amen. Tror du av hele ditt hjerte nå? Hva vil Han gjøre? Han vil ta de ting som jeg har fortalt, og vise dem til dere. Og Han vil vise dere ting som skal komme. Ser dere hva jeg mener? Tror dere Ham? La oss bøye våre hoder igjen.

¹⁰⁷ Nå til deg som vet at hvis du skulle bli borte fra dette livet i kveld, at du skulle gå bort, og du er ikke født på ny... »Uten at mennesket blir født på ny kan han ikke se Kongeriket.« Hvorfor kommer du ikke rett her, står her og lar oss be for deg, rett her for en liten stund? Vil du komme rett nå, i denne Ånds Nærvær? Dere vil aldri se noe større ting skje før dere ser Herrens Komme. Bare husk det. Jeg vet sannelig hva jeg snakker om, ellers ville Han ikke gi (denne) tjenesten. La det ikke gå forbi deg nå. Er du oppriktig. Vil du komme? Hvis ikke, da ligger det mellom deg og Gud. Jeg er uskyldig. Jeg er ren for alt blod, for jeg har fortalt dere sannheten. Jeg har forkynt Ordet til dere. Jeg har fortalt dere hva Han var, og Han... Da Han kom, så beviste Han hvem han var da, og Han lot meg bevise hvem Han er nå. Han er den samme som Han var da. Tror dere det?

¹⁰⁸ Hvor mange andre er det som er syke her inne? Løft opp deres hender. Legg hendene på hverandre, og la oss be troens bønn for dere. Jeg ønsker å spørre dere om noe, stille. Hvis Gud... Hvis Gud kan komme og gjøre dette miraklet... Et mirakel er noe som ikke kan forklares. Hvis dere ønsker å spørre noen av disse mennesker, så gå og spør dem, når som helst, hvor som helst. Ser dere? Husk bare, det er Gud. Dette her er ikke bare amatør syner. Hvem er det som gjør det? Der er deg selv. Det er dere som gjør det.

¹⁰⁹ Dere ser, da den kvinnen berørte Hans kledning, så sa Han, »Kraft gikk ut fra Meg.« Men da Faderen viste Ham om Lasarus, og Han dro og kom tilbake, og reiste opp Lasarus fra det døde, så sa Han aldri at kraft... Det var Gud som brukte Sin Egen gave, det andre var en kvinne som brukte Guds gave. Jeg er ikke Guds gave. Jesus Kristus er Guds gave. Det er bare en gave Han ga meg, at jeg var født slik med underbevisstheten og den første bevissthet rett sammen. Man sover ikke, men du bare ser det. Den Hellige Ånd kommer over underbevisstheten akkurat som den gjør på den første bevissthet. Hvis den kommer på din underbevissthet, så vil du ha en åndelig drøm. Hvis den kommer på mine, så drømmer jeg ikke. Jeg bare ser der og ser det. Ser dere? Og vi er født... dere kan ikke gjøre dere selv noe annerledes. Dere er født på den måten. Ser dere? Gaver og kall er uten omvendelse. Hva er det for? Å manifestere Jesus Kristus. Han er den samme i går, i dag, ja til evig tid.

¹¹⁰ Me deres hender lagt på hverandre... Jeg stoler på at dere vil legge deres hjerter i Guds omsorg rett nå. »Herre, ransak meg. Har jeg blitt så nummen

holde på en halv time ekstra. Det vil da bli omkring klokken 1, vil det ikke? Så...vi begynner med det 12 verset:

Jeg har ennå mye å si dere, men dere kan ikke bære det nå.

Men når Han, sannhetens Ånd, kommer, skal Han veilede dere til hele sannheten. For Han skal ikke tale ut fra Seg Selv, men det han hører skal Han tale. Og Han skal forkynne dere de ting som skal komme.

Han skal herliggjøre Meg, for Han skal ta av det som er Mitt og forkynne det for dere.

Alt det som Faderen har, er Mitt. Derfor sa Jeg at han skal ta av det som er Mitt og forkynne det for dere.

¹⁰ Spesielt sist kveld hadde vi en liten prøve på dette. Vi, i det å være et frievangelisk folk, tror vi på hele den Hellige Ånds virksomhet... Og den eneste måten vi kan være frievangeliske, er å tro hele Evangeliet, alt som Herren har skrevet. Og jeg tror, at vi i oss selv, ikke er noe. Vi er akkurat som...Som jeg sa til Broder Carl i går da vi så på et tre. Jeg sa, »Er ikke det der et vakkert palmetre? Men alt sammen er ikke noe annet enn en haug med vulkansk aske. Det er alt det er.« Og jeg sa, »Hvor forskjellig det er fra dette eukalyptustreet. Vel, hva er et eukalyptustre? Vulkansk aske med et liv i seg.« Og jeg sa, »Men hva er jeg? Hva er du? Vulkansk aske (nøyaktig,) fra jorden, jordens støv, med et liv i seg.«

¹¹ Men hvert liv har blitt plantet av Mesteren, Livgiveren. Han bare vet hvordan og hva Han skal gjøre. Og alt som han plasserte her på jorden er til Hans ære. Stjernene er til Hans ære; vindene er til Hans ære; blomstene er til Hans ære; og vi er kroningen (toppen) av Hans herlighet. Men det ser ut som alle ting vil adlyde Ham foruten mennesket. Mennesket ser ut til å... Han har slik en tid, fordi han var den eneste ting som falt. Alt annet ble stående i sin opprinnelige tilstand. Men mennesket falt. Derfor har Gud en kamp med ham for å få ham til å gjøre hva som er rett, og å adlyde Ham.

¹² Og et av de største problemene for Gud ned gjennom årene, i menighetens historie, var å finne noen som Han kunne få fullstendig i Sin kontroll. Han trengte bare en mann. Han har alltid bare brukt en mann av gangen. Vi studerte det i de siste få kvelder: bare en mann, ikke en gruppe, han bare ønsker en. Det er alt Han trenger, fordi to menn ville ha to forskjellige ideer. Han bare tar en mann, og så representerer Seg Selv gjennom denne ene personen. Aldri har Han gjort det på noen annen måte enn det. Ser dere? Han har en person i dag,

og denne Personen er Den som vi nettopp leste fra: den hellige Ånd. Han er Personen som Gud har sendt fram, Jesu Kristi Ånd til jorden, Guds Ånd, for å manifestere og erklære Kristus gjennom Sin Menighet (Ser dere?) for bare å fortsette Kristi Liv gjennom Menigheten.

¹³ Det er slik en storslått ting, og likevel er det så enkelt hvis vi bare stanser og tenker. Vi presser, vi skjelver, vi frykter, vi kommer i tvil og blir oppskaket ved å tenke, »Vel, må jeg presse inn?» Det er ikke det. Det er kun underkastelse (Ser dere?) og bli klar over at du ikke er noen ting, og bare la Ham fullstendig ta deg over, ta over din tenking, ta over... Jeg mener ikke å komme opp til Kristus med bare et tomt sinn. Jeg mener ikke det. Du kommer til Ham med rette tanker, og ydmyk. Så sier du, »Herre Jesus, her er jeg. Det er skrevet her i ditt Ord at Du hadde mange ting å si til disiplene. Du sa at de ikke kunne bære dem nå, og kanskje er det slik med oss i dag. Vi kan ikke forstå dem.»

¹⁴ Gud kan reise opp noe som er litt annerledes, og så fordømmer vi det alt sammen. I stedet for å undersøke i Skriften og se om det er rett eller ikke, kvikt så kaster vi det bort; det er ikke noe om det. Vi burde søke ut disse ting, finne ut om det er rett eller ikke. Og husk, hvis de ikke er rett, så vil de dø. For Jesus sa, »Hver plante som Min Himmelske Far ikke har plantet vil bli rykket opp.» Jeg tror at det var Gamaliel som kom med denne store uttalelse, den gangen, »Hvis det er av Gud, så vil vi ikke bli funnet å kjempe imot det. Og hvis det ikke er av Gud, så vil det til intet likevel. Så studer det og grunn på det.»

¹⁵ Han sa her, »Men når Han, den Hellige Ånd er kommet...» Noen sa for en tid siden, Den Hellige Ånd er faktisk din mentale forstand. Du tenker.» Det ville være å bringe den Hellige Ånd en tanke. Men Bibelen sa, »Når Han...» Og »Han» er et personlig pronomen. Ser dere? Når Han (Personen, den Hellige Ånd, Gud) kommer, så skal Han skal lære dere alle ting og minne dere om alt det Jeg har sagt dere.» Så dere ser, der er ikke noen annen måte å vite hva som er sannheten, bare ved...Du kan ikke få det ved kultur, ved seminaropplevelser. Du vil bare få det ved den Hellige Ånd. Han er den som ble sendt for og åpenbare det. Nå... Han sa også, »Han skal vise dere ting som skal komme.»

¹⁶ I Hebreer brevet det første kapittel så står det, »Gud, Han som i tidligere tider mange ganger og på mange måter talte til fedrene ved profetene; men i de siste dager ved Sin Sønn Jesus Kristus.» Ser dere? Det er den Hellige Ånd som tar over kontrollen, eller som tar Menigheten i besittelse, for at Kristus skal virke i Menigheten. Da blir dere som Han var. Han blir som dere var, slik at dere kunne bli som Han var. Ser dere? Han ble deg, slik at du kunne bli Ham. Det... det er noe mer enn forstand. Det finnes ingen måte å forklare det

Vi har Ånden etter mål. Han hadde den uten mål. I Ham bodde hele Guddommens fylde legemlig.. I meg er bar en liten gave, og i deg er det en gave av det. Men uansett hvor lite det er, så er det samme Ånd. Hvis det er Guds Ånd, så vil den gjøre Guds gjerninger. Be og si, »Herre Jesus, en liten kvinne en gang rørte ved Hans kledning.» Og vi sier, over her i det Nye Testamentet... Han sa i Hebreer Brevet, Han sa, »Han er en Yppersteprest rett nå, som kan bli rørt ved våre skrøpeligheter.» Hvor mange vet at det er Bibelen? Si, »Amen.» Sikkert. Det er nødt for å være sannheten.

¹⁰³ Vel, hvis Han er den samme i går, i dag, ja til evig tid, hvordan ville Han svare deg? På samme vis som Han gjorde i går, hvis Han er den samme i dag. Be og si, »Herre Jesus, la meg berøre Din kledning. Du ga Broder Branham en liten gave til å oppmuntre oss, og han kjenner meg ikke. Jeg sitter langt tilbake her,» og over her, og her nede og hvor enn. Jeg sitter... Ikke at jeg må gjøre det, men bare for å oppmuntre meg, og resten av dem fordi vi har lest Ordet. La meg berøre Din kledning, og tal Du rett tilbake. La meg bli brukt i kveld Herre, for den hensikt, og at det vil vise hele forsamlingen at Du lever fremdeles.» Ville det ikke være vidunderlig om Han gjorde det?

¹⁰⁴ Bare be, for deg selv, stille. Si, »Herre, la meg berøre Din kledning.» Jeg overgir meg selv til Ånden, og må den Hellige Ånd gjøre resten, for nå har jeg talt, vitnet, men jeg kan ikke gjøre noe mer nå. Jeg er ved veis ende. Jeg bare vokter forsamlingen for å se om noe... Jeg må se det. Dere forstår det. Bak der til venstre for meg, langt tilbake, omtrent midt i bygningen er det en kvinne som ber. Hun er holder på å dø, om Gud ikke hjelper henne. Hun har kreft, og kreften er på hennes bryst. Å, må hun ikke gå glipp av det. Hjelp meg, Å Herre. Søster, om du vil tro... Hun kommer til å gå glipp av det. Herre Jesus, hjelp oss, vi ber. Mary May? Der har vi det. Er vi fremmede for hverandre? Jeg kjenner deg ikke. Du kjenner ikke meg. Var det tilstanden og hva... Er alt som ble sagt sannheten? Da tro, så vil det være over.

¹⁰⁵ Fra det mørket som var over, er det nå Lys. Like så sikkert som den gutten, fallesyken holdt seg borte fra ham, den samme Gud, Han som var der oppe i North Woods, er den samme Gud her. Bare fortsett å tro. Amen. »Om dere kan tro...»

¹⁰⁶ Damen med kvinne vanskeligheter. Tro det og du kan bli frisk. Reis hjem og ha tro til Gud. Hvorfor sa jeg, »reis hjem?» Dere må dra tilbake til New Mexico for å komme dit, Herr og Fru Watkins. Dere vet at jeg ikke kjenner dere. Amen. Damen rett bak med dette åpne såret på leggen, frøken Brown, vil du tro at Gud vil helbrede deg? Du så så interessert ut. Du vet, at jeg aldri har sett deg i mitt liv. På venstre legg. Tro av hele ditt hjerte, og du vil bli frisk. En kvinne prøver å bevege seg, og hun har leddbetennelse. Det plager

og hans... Søster Jones, og Broder Outlaw, min sønn, og denne broder her og Broder Moore. Jeg kjenner ikke denne broderen, men jeg har sett ham i møtene de siste få ganger. Jeg kan ikke komme på navnet til denne broderen heller, men jeg kjenner ham av utseende. Denne Søsteren rett her, Søster Williams, Søster Sharritt som sitter i hjørnet. Langt der tilbake sitter det noen folk fra Tabernaklet i Jeffersonville.

⁹⁹ Rett her sitter det en kjær gammel venn av meg, nitti år gammel, som kommer fra Ohio, som kjører tvers over landet. Jeg skal dra til Afrika, og han og hans kjære kone spurte om de kunne få reise til Afrika sammen med meg. Han sa, »Vi skal betale...» Nitti år gammel, en Tysk broder som ikke kjente Herren. Da jeg talte en kveld, kom han inn med sine beste klær på, for å bli døpt: nitti år gammel. Utenom det...tror jeg... Å, dette er Broder Waldrop og Søster Waldrop som sitter her. Det er omtrent så langt... og Broder Borders. Jeg kaller deres navn. Og dere som kjenner meg slik, ikke be. Ser dere? Be for meg. Ser dere?

¹⁰⁰ Men jeg vil at dere som ikke kjenner meg, som vet at jeg ikke kjenner dere, jeg vil at dere skal si i deres hjerter, »Herre Jesus, jeg har hørt dette bli talt. Jeg har hørt denne forkynner lese dette fra Bibelen i kveld. Jeg har hørt disse vitnesbyrd, og jeg har hørt lignende, dere vet, forskjellige ganger som dette har hendt. Er vi så nære enden, Herre? Er vi så nære? Husk, da det tegnet ble gjort til Sodoma, byen som brant. Jesus refererte til det og sa, »Som det var...»Det var det siste tegnet som de fikk før byen var ødelagt. Og Jesus sa at det ville gjenta seg ved Menneskesønnens Komme. Dere vet at det er riktig, hvordan Gud, Gud i kjøtt... Hvor mange tror at det var Gud som snakket til Abraham? Bibelen sier »Elohim.»

¹⁰¹ Det er den store Skaper av himlene og jorden, den alltid tilstrekkelige Ene. Han var. Hva var det Han viste? Han var i et menneskelig legeme, som sto der og spiste kalvekjøtt og drakk melk fra kua, som så kunne forsvinne ut av syne. »Jeg vil besøke deg ifølge den tiden jeg lovet deg.» Ser dere? Han kalte ham ved hans navn, og med ryggen den andre veien, så sa Han, »Hvor er Sarah?» Han sa, »Hun er i teltet bak Deg.» Han sa, »Jeg skal besøke deg ifølge tiden for liv.» Og Sarah sa... der i teltet. Han sa, »Hvorfor lo Sarah?» Husk nå, at Bibelen sier at hun var i teltet bak Ham. Han sa, »Hvorfor lo Sarah?» Sarah sa, »Jeg gjorde ikke.» Han sa, »Jo, du gjorde.» Ser dere? Det stemmer. En mann som sto der, Gud representerte Seg selv i menneskelig kjøtt... Jesus sa at det ville være den samme ting ved Menneskesønnens Komme: Gud i Sin Menighet, deg, meg, (Han) representerer Seg Selv.

¹⁰² Det var en liten kvinne... Da Gud var i Kristus så hadde Han hele Ånden. Han var Gud. Jeg er bare en av Hans tjenere, og du er bare en av Hans tjenere.

på, og ikke prøv på det. Bare aksepter det. Han talte det, og det avgjør det. Bare si at det er rett, og tro det.

¹⁷ Som en ung Kristen, så sa jeg alltid dette: Jeg var glad for at Gud fikk tak i meg før menigheten gjorde. Det var vanskelig å si hva jeg da ville ha vært. Men jeg var takknemlig for lederskapet, og den direkte kontakten som den Hellige Ånd preget mitt liv med til og med før jeg overga det. For som en liten gutt så visste jeg at der var noe. Han talte, og jeg talte til Ham; Han talte tilbake til meg. Jeg begynte å legge merke til at de ting som Han fortalte meg da jeg var en liten gutt, at de begynte å skje nøyaktig slik Han sa de ville gjøre. Så jeg visste at det måtte være sant.

¹⁸ Jeg er en gammel mann nå, og jeg...jeg har aldri en gang, be verden om å stå stille, og spør dem, »Sett din finger på en ting som Han fortalte meg med SÅ SIER HERREN, i Herrens Navn, som ikke var absolutt sannhet og fakta, og skjedde,» tusenvis av ganger. Hva gjør... Hva sier jeg dette for? Jeg fremsetter oss alle som vulkansk støv. Men det er løftet i Guds Ord. Derfor kan jeg ikke ha tillit til meg selv; og dere kan ikke ha tillit til dere selv; men sammen kan vi ha tillit til hva som har overtatt oss. Den Hellige Ånd har overtatt oss. Vi må ha tillit til det. Og som vi setter vår tillit til det, så vil resultatene komme.

¹⁹ Det ville være uten årsak for meg å endog prøve på og skrape i overflaten i å fortelle dere noen av de ting som den Hellige Ånd har gjort i mitt eget istykkerrevne liv, i mine dager. Jeg sier dette med Hans Bibel åpen, Hans Ord. Det er hva Han er. Han er Ordet. Denne sæden her kommer til vulkansk aske på en måte som et åndelig vesen. Gud kommer som en Ånd, og opererer gjennom asken. Så det er ikke mennesket. Det er Gud. Og hvis jeg skulle sitte ned, og ta tid til å skrive ut de ting som jeg har sett Ham gjøre, så ville det bli mange bøker. Og å tenke på, at her er jeg 53 år gammel, og kan si framfor Gud og Hans Menighet, og med Bibelen, i nærværet av denne gruppen, at jeg aldri har sett det feile. Det var fullkomment på streken hver gang.

²⁰ Med unntakelse her om dagen da jeg kom vestover. Mange av dere har spilt lydbåndet, antar jeg, og dere forstår. Jeg vet ikke hva... Jeg venter. Jeg er her nå, og jeg vet ikke. Jeg bare venter. Kanskje er det tid for min hjemreise. Det ser veldig mye ut som det. Hvis det er, så vil noen etter meg stå opp og ta Budskapet videre. Han vil være en merkelig person, men han vil oppstå etter dette og ta Budskapet videre. Og hør dere på det. Stå med det så lenge det er Skriften. Hvis ikke det er, så kommer det en annen del nå, for jeg tror at vi lever i de siste dager. Jeg er takknemlig for at jeg har levd i denne tid. Jeg ville ikke bytte denne tiden med noen tid. Dette er den mest herlige tid som noen gang har vært på jord. Ingen annen tid kan måle seg med denne. Å, hva ville

Moses, Elias, Paulus, Silas, disse store troens helter i forgangen tid, om de kunne stå opp og ta en historiebok, og se at det som de hadde profetert, var nøyaktig oppfylt, og se hvor vi er nå. De ville ha dem i fengsel innen en time. Så sikkert. De ville være som ville menn, opp og ned gatene så inntrengende som de bare kunne gå, og rope ut Evangeliet: »Tiden er for hånden.» Da ville vi i kveld se at vi ikke nådde opp til Guds herlighet.

²¹ Men jeg vil bare gjengi en hendelse, for på en måte å få menigheten... forresten, ga Billy Paul ut bønnekort i denne menighet i kveld? Jeg kom fra Tucson for bare noen få minutter siden. Ga han ut kort? Det vil bli en fæl måte å bringe dem på. Vi vil prøve det. Jeg vil ikke være alt for lenge, men bare gi et vitnesbyrd på dette Skrift- stedet, at Kristus holder hele Sitt Ord. Han må det. Han må gjøre det. Jeg behøver ikke å gjøre det, for Jeg er et menneske som er underlagt å gjøre feil. Han er udødelig, ufeilbarlig. Han må holde sitt (Ord.) Ser dere? Men jeg behøver ikke å holde mine, og du behøver ikke å holde dine. Men Han gjør.

²² Å, plasserer ikke det noe i deg, å vite at han er absolutt bundet til dette Ordet? Og at... hvordan vi, denne uken, har kommet gjennom Bibelen med disse profeter og patriarker, og hver gang viser at når Menigheten kom bort fra dette, så sendte Gud noen rett ned, og rystet dem tilbake til Ordet, og stilte opp Menigheten igjen. Det har alltid vært slik. Det er Guds framgangsmåte. Han valgte mennesket til å gjøre så. Hvis Han hadde valgt stjernene til å forkynne Evangeliet, så ville det vært gjort for lang tid siden. De kom aldri ut av Hans vilje. Hvis Han hadde valgt solen til å forkynne det, eller vindene til å forkynne det, så ville de aldri ha kommet ut av Hans vilje. Men vi er på et grunnlag av fri egen vilje. Vi kan opptre slik vi selv ønsker, og det er grunnen til at vi har vært en slik hjertesorg for Ham. Det har alltid vært på denne måten, og vi sprøyter inn våre egne måter, og vi kommer bort fra Hans måte å gjøre ting på. Ser dere? Og som jeg har sagt før, mennesket priser Gud konstant for hva Han har gjort. Og Han sier alltid hva Han vil gjøre, og på samme tid overser hva Han gjør. Ser dere?

²³ Et menneske vil si, »Å, Gud åpnet opp Rødehavet. Ja. Ære være Gud. Det stemmer.» »Ja, Jesus kommer igjen. Halleluja. Det stemmer.» Men snakk om Ham i dag, »Åh, det var for en annen dag.» Ser dere? Det er alltid hva Han har gjort, hva Han vil gjøre, og overse hva han gjør. Det er samme tilstand som Jesus fant da Han kom til jorden. Nøyaktig. Gud hadde lovet det han gjorde, og her sto Han framfor dem, og de kjente Ham ikke. »Han var i verden, og verden ble til ved Ham, og verden kjente Ham ikke.» Det stemmer. »Men så mange som tok imot Ham, dem gav Han retten (myndighet) til å bli Guds sønner.» Det er den herlige delen.

tvilsomt at flere enn de som er samlet, ville samles. Men disse menneskene tror ikke at Du er død, men at Du er oppstått fra det døde, og at Du manifesterer Ditt Ord, og holder Ditt Ord... Ordet som jeg har lest til dem ut fra de hellige Skrifter i kveld. Og som Bibelen en gang ble gitt til vår Herre, eller bokrullen, og Han leste, satte Seg ned og sa, »Denne dag er dette Skriftsted oppfylt.» La det skje igjen, Herre. La det bli igjen, i denne dag, i denne kveld, at Skriften som jeg leste må bli oppfylt. Vi har lært i løp av uken at det var selve tingen som skulle bevise endetiden. Så vil våre hjerter dra bort i glede. Der er kan hende mange her, Herre, som Du taler til. Hjelp oss i kveld til å kjenne Ditt Ord... Ditt Ord som stadfester det å være sannheten. Gi det, Far.

⁹⁶ Og mens vi har våre hoder bøyd, bare for på en måte og få et overblikk, og roe meg selv ned fra forkynnelsen, hvor mange av dere her inne er det som ikke virkelig er en gjenfødt Kristen? Det kan hende du går til kirken på møter, men det er ikke hva jeg spør om. Du er... Om du ikke er en gjenfødt Kristen, men du tror på en levende Jesus, en ekte Hellig Ånd, og du ville ønske å bli påmint for Ham... ville dere bare, med alle hoder bøyet nå, og øyne lukket, bare løst opp din hånd til Ham. »Herre, husk på meg.» Gud velsigne deg; Gud velsigne deg, deg, deg Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Det er veldig fint. Er det andre? Vi er ikke så mange i antall, men visste dere at det er verden som ser etter store ting og store mengder. Som vi sa sist kveld, det var bare den lille stille røst som tiltrakk profeten til å komme fram med ansiktet tildekket. Ha tro til Gud min broder min søster. Og hvis vår store vennlige Herre Jesus vil komme hvor dette Ordet ligger her, åpent, Hans Eget Ord, og vil bevise for dere at denne Hellige Ånd som jeg taler om er Sannheten...

⁹⁷ Dere kan ha vært forvirret mange ganger med mange ting, men det bare viser at det er noe virkelig et sted. Og når Han gjør det, så vil jeg at dere løfter hendene deres for å komme, bare et øyeblikk. Nå kan dere løfte deres hender. Herre Jesus, ta dette møtet i Dine hender nå. Jeg er Din tjener. Og all forkynnelsen... Et Ord fra Deg ville bety mer enn vi alle kunne si i vår levetid: bare et ord. Gi det nå, Far, som jeg overgir denne... Disse vitnesbyrd, Du vet at de er sanne, Far. Du var Den som ga dem. Og aldri har de feilet. Gi det, i Jesu Navn. Amen.

⁹⁸ Hvor mange mennesker, her inne, er det som er syke, og som ikke har bønnekort? Løft deres hender over alt i bygningen, som ikke har bønnekort, dere som er syke. All right. Og de som har bønnekort, løft opp deres hender. Omtrent det samme, de er alle blandet sammen. Nå, i å se over forsamlingen... For det første, vær oppriktig framfor Gud, og før dere... Jeg vet det... jeg ser over her. Der er noen venner av meg som sitter i dette hjørnet her, Broder Noel

skjorten med det å gjøre?» Dere ser, et ville antagelig ikke ha virket på noen andre. Bare på ham, fordi det var sent til ham. Na'aman dukket seg i elven syv ganger. Om noen andre hadde dukket seg der, så ville de antagelig ikke blitt fri sin spedalskhet. Ser dere? Men legg merke til. Det er hva Han sier som er sannheten, en stadfestet, fullkommen sannhet.

⁹² Det er sent for å kalle en fram en bønnelinje. La oss stoppe det for en stund. La oss bare tenke: Er det hva Gud lovet? Det ville være den Hellige Ånd som måtte gjøre det. Stemmer det? Vel, hvem ville si at Han ikke var den hellige Ånd? Han var. »Jeg og Min Far er En.» Den Hellige Ånd var Hans Far. »Hun skal bringe fram... Den hellige Ting som var unnfanget i henne (Maria) er av den Hellige Ånd.» Så den Hellige Ånd og Gud er den selvsamme Ånd, og det var i Ham. Og se hva Han gjorde da en kvinne rørte ved Hans kledning, da Han så utover forsamlingen og merket deres tanker. Sier ikke Ordet, at Guds Ord er skarpere enn noe toegget sverd, en Skjelner av hjertets tanker? Lovet Han ikke i Johannes Evg. 12, eller 14:12, at, »Den som tror på meg, de gjerninger som Jeg gjør skal også han gjøre?» Har det noen gang feilet i ikke å være sannheten?

⁹³ Så Gud er her. Han er her for å gjøre hver person her inne frisk. Han er her for å frelse hver fortapt sjel. Og før jeg gjør et alterkall, som jeg kjenner meg ledet til å gjøre (Ser dere?) å gjøre dette alterkall, la oss bare kalle på Ham. Hvor mange av dere vil miste, eller si, »Hvis jeg kan...» Kanskje er det fremmede her, som sier, »Jeg har aldri sett noen av disse møtene. Jeg har hørt folk snakke om disse ting, men jeg har egentlig aldri sett det. Det ville oppmuntre mitt hjerte dersom jeg kunne se selve Kristi Nærvær komme inn blant folket, og gjøre de samme ting som Han gjorde.» Ville det oppmuntre dere? La oss bøye våre hoder for et ord; med hvert øye lukket. La Ånden som følger Ordet...

⁹⁴ Nå, Far, jeg har... Det beste jeg vet... Du kjenner mitt hjerte, og vet at disse mennesker lider under denne heten og at de er pakket sammen, stående, men de har vært veldig tålmodige. Jeg kan tenke meg at det var den samme slags forsamling som sto på stranden den dagen, og hørte Deg tale fra båten. Og da fortalte Du dem, »Legg båten ut på dypt vann og kast ut garnet for fangst.» Ikke, se om de er noe (fisk) der. De var der. Hvordan disse velkjente ord fra den apostelen som sa, »Herre, vi har fisket hele natten og ikke fått noe; men, på Ditt Ord skal vi kaste ut garnet.» Og da de adlød Ditt Ord, så fanget de en masse med fisk, endog så mye at garnene deres begynte å revne.

⁹⁵ Herre Jesus, uten tvil så var det mange kvinner som forlot vasken den morgenen, mange menn forlot åkrene med avling, fiskere forlot sine garn for å høre Guds Ord. Herre Jesus, hvis Du var her i fysisk form i kveld, så er det

²⁴ Det var et lite syn for en tid siden, som jeg ville like å tale til dere om. Og, jeg vet ikke, kanskje har jeg aldri sagt det til noen andre enn bare et enkelt menneske et sted. Men jeg... jeg har nettopp mistet en av de største personer på denne jord, min mor. Jeg elsket min mor. Og hvordan jeg så henne gå fra bordet da vi var så fattige, og ikke hadde noe å spise, og hun... pappa kom med noe brød, fra en forretning som han hadde feiet eller noe, og de helte kaffe over det, og hadde sukker på det. Og mor ville opptre som om hun ikke var sulten, slik at vi barna kunne ha noe å spise. Å, jeg kan aldri glemme det. Ser dere? De mange ganger hun tok meg opp, og de ting hun gjorde for meg. Men dere vet, Gud er så full av nåde. Han forstår alle disse ting, når Han må ta dem. Og jeg elsker Ham for det.

²⁵ Det har alltid vært slik før noen av min familie døde, jeg så det før det skjedde i synet. Jeg så min broder da jeg bare var omkring 18, 19 år gammel. Jeg så ham før han dro. Han var ikke engang en Kristen, men jeg så synet komme framfor meg, jeg så min bror gå bort. Jeg så min far da han gikk bort. Howard, mange av dere husker Howard. Howard... Dere husker at jeg sa det to år før det skjedde. Jeg sa, »Howard, jeg ser at din plass er merket. Du er den neste.» Jeg sa, »Få det i orden, bror, for du kommer til å bli den neste.» Og han ble, helt nøyaktig.

²⁶ Og her, for en tid siden...Jeg håper at ikke dette lyder vanhellig, men bare for å vise Guds omsorg. Gud har alltid omsorg for de små ting, som for de store ting. Jeg ønsker å si dette til gagn for noen av disse fine forkynnere, at kanskje... Og jeg kaster meg selv i det. Hver og en av oss ville ønske å være en Billy Graham, men vi... Hver og en av oss ønsker å være en Oral Roberts. Men vi er ikke en Billy Graham, eller en Oral Roberts. Vi er Guds tjenere på det felt som han plasserte oss på. Ser dere? Uansett hvor lite det er, eller hvor stort, så er det akkurat det samme i Guds åsyn, alltid det samme: å reagere rett på den plassen dere er. Det er alltid en stor ting å følge Herren.

²⁷ Jeg ville heller...eller gå og ha en menighet med femti mennesker i Guds vilje, enn å ha fem tusen utenfor Guds vilje. Så sikkert. Gud kan gjøre mer med en mann i Hans vilje på en time, enn Han kunne med en mann på femti år utenfor Guds vilje. Ser dere? Han snubler og sjangler som en som skyter i mørket. Men når et menneske virkelig er i Guds vilje, og kjenner sitt kall, så skulle han bli der.

²⁸ Nå til synene, og hvordan Herren Gud virker med dem. Jeg... »Når Han, den Hellige Ånd kommer, så vil Han åpenbare dere disse ting som Jeg har sagt til dere.» Der er ikke noen vits i å prøve på og finne ut på noen annen måte. Han er Forfatteren. Han burde sannelig vite hva Han skrev. Ser dere? Bibelen sier at Han skrev det. Endog menn i gammel tid som var drevet av den Hellige

Ånd skrev Ordet. Og hvis den hellige Ånd er Forfatteren av Ordet, da vet Han sannelig hvordan Han skal tolke det bedre enn vi gjør.. La Han ta Seg av tolkingen av Det.

²⁹ Vet dere hvordan Han tolker det? Gå ikke glipp av disse ting dersom du kommer til et helbredelsesmøte. Se, gå ikke glipp av dette. Hvordan tolker Han det? Ved dette: Ved å stadfeste det (Ser dere?), ved å gjøre det slik. Det er hva Jesus sa. »Dere ransaker Skriftene, fordi dere tenker at i dem har dere Evig Liv, og det er de som sier Hvem Jeg er. De er dem som taler om Meg. Og hvem kan fordømme Meg, hvem kan anklage Meg for synd?» Synd er vantro. »Hvis Jeg ikke gjør hva som er skrevet om Meg, så tro Meg ikke. Men hvis Jeg gjør gjerningene, og dere ikke kan tro meg, så tro da gjerningene, fordi Ordet talte om det.» Ser dere? Det er helt vanlig dagligdags sunn fornuft.

³⁰ Guds gaver og kall er uten omvendelse. Vi vet at Bibelen sier det. De gjør det. Det er nesten to år siden nå. Jeg var... En morgen som jeg gikk omkring i huset, og jeg satte meg ned i en stol. Dette synes veldig underlig, at Gud ville inkludere et dyr. Slik som en kjær broder på det synet om Himmelen, og det lille oppstyret jeg hadde; Jeg tror at jeg fortalte dere om det i et møte. Han skrev et brev her om dagen, og sa... (i) »Business Men's Voice» hadde det. (Han) sa, »Det var... synet ditt var all right, Broder Branham, din tolkning. Men, hør, den var all right helt til du sa hesten din, som du en gang red på, som kom og la sitt hode på din skulder.» Han sa, »Det finns ikke noen hester i Himmelen, Broder Branham. Himmelen er skapt for menneskelige vesener, ikke hester. »Vel,» jeg tenkte, »vel, vanligvis når du ser noen som det, så må du forklare alt mulig; de prøver bare å hakke på noe. Ser dere? Du kan ikke forklare Gud likevel. Du blir nødt til å tro Ham. Men kanskje kan det trøste ham.» Jeg sa, »Broder, jeg sa aldri at jeg var i Himmelen. I synet spurte jeg etter Jesus, og de sa at han fortsatt var over her. Jeg var i en tilstand likt et paradys. Men slik at det kan hjelpe deg, Bibelen sier i Åpenbaringsboken, at Jesus kom fra himlenes himler, ridende på en hvit hest og hele himlenes hærske fulgte Ham på hvite hester. Så det må være noen der oppe i himlenes himler.»

³¹ Gud er interessert i alle ting. Han er interessert i små ting som du gjør, eller de store ting som du gjør. Han er interessert i hvordan du tar deg av din lille flokk, eller hvordan dere andre tar seg av deres store flokk. Han er interessert. For en tid siden, en berømt fin broder... vi var nede et sted og fisket. Jeg kom inn fra møtene og hvilte. Vi hadde fisket med snegler, og vi hadde fanget en fin blanding med fisk. Den kvelden kjørte vi våre ørretsnører, og vi slapp opp for agn. Sent på ettermiddagen dro jeg ut for å fange noen små blue gills, (blå-gjelle, en liten flyndre lignende fisk – Red,) disse bitte små

den Hellige Ånd, når Han kommer, så skal Han åpenbare disse ting til dere som Jeg har sagt, og vise dere de ting som skal komme.»

⁸⁸ Jeg er glad for å vite i kveld, at den samme Jesus som ga denne uttalelsen, er her etter to tusen år. Dere ser, det kan ikke forgå; det er evig. Og Han er nøyaktig den samme Jesus i kveld som Han var da han ga denne uttalelse. Fortsatt så stadfester Han dette Ordet, om vi vil tro det. Tror dere det? »Når Han, den Hellige Ånd har kommet, så vil Han ikke tale fra Seg Selv, men Han vil ta det som er mitt.» Det er Ordet. »Og vise (forkynne) det til dere, og vise dere de ting som skal komme.» I Hebreer Brevets 4de kapittel, så sier Bibelen, »Guds Ord er skarpere...» Hvem var Ordet? Jesus. »I begynnelsen var Ordet og Ordet var med Gud, og Ordet var Gud. Ordet ble gjort kjød, og dvelte...» »Guds Ord er skarpere enn noe toegget sverd, det trenger gjennom...kløver... til beinets marg, og Det er en Skjelner av hjertets tanker.» Det er vår Gud.

⁸⁹ Vi er ikke fortapt, venner. Vi er fortsatt i Guds nåde. Jeg... jeg føler... å tale om fortiden... Og som jeg sa sist kveld, som disse disiplene prøvde å leve på møtet de hadde hatt dagen før, og så fram til det neste, men glemte at Skaperen av vinden og bølgene lå i båten. Den Gud som var der oppe i disse fjellene for å plassere denne silver-tip grizzlybjørnen, ifølge Sitt Ord, som ligger der på gulvet som bevis... Dersom dere ønsker å skrive til den mannen, så bare skriv til Bud Southvick, S-o-u-t-h-v-i-c-k, Bud Southvick, Fort St. John, British Columbia. La ham bare skrive et brev tilbake til dere. Enhver... forresten, om dere tar en jaktur, så er han en god kar å gå sammen med. Legg merke til, at han har fortalt dette iblant alle disse jegere opp og ned den veien der oppe, slik at jeg blir nødt til å ha et virkelig møte neste gang jeg drar dit opp, bare for guidene, (førerne) for å vise at de tingene skjer nøyaktig slik de gjør.

⁹⁰ Det var i fjor. Nå er det dette året. Den samme Jesus som ga det løftet sa, »Jeg vil aldri forlate eller forsake dere. Jeg vil alltid være med dere, endog til verdens ende.» Tror dere det? Med slike beviser, med slike stadfestede sannheter, positiv sannhet, hvordan kan vi føle det på noen annen måte enn vi ville ønske å gå gjennom dette taket, og bli bortrykket? Har vi latt ting av verden sløve oss på en slik måte, når vi ser slike vesentlige ting som uttrykkelig er bevist å være sannhet.

⁹¹ Om hver syk person her inne bare vil tro på den samme Ene som gjorde løftet, og ved den samme Ene som tok den fallesyken bort fra den gutten, den mannen, er den samme Gud som er rett her nå. Om jeg kunne ta det bort fra dere, så ville jeg gjøre det, men jeg kan ikke gjøre det. Han har allerede kjøpt dette for dere. Den eneste tingen dere har å gjøre, er å tro det. Hva om den gutten hadde fått et anfall, og den lille kvinnen ville sagt, »Hva har den

⁸³ Jeg sto der og så, og jeg gikk inn i det synet. Og mens jeg var der, så la jeg merke til en berømt person som kom bak fra plassen. Og de var, Jeg sa... Vel, de kommer til avlukket for berømthetene, de kom gående opp denne veien. Og jeg tenkte, Vel, jeg vil synge en gang til mens den damen kommer.» Hun var kledd gammeldags. Noen av dere damer vil huske dette, da de gikk med en slags skjørt lignende, rundt her, og den gikk langt ned over snørestøvlene, og de hadde en slags... Hva er det dere kaller de tingene, slik som denne damen har på seg her nå? Den blusen. En av de tingene slik som det, med lange ermer. Husker dere dem? Den gikk helt opp rundt halsen her, med en slags knepping. Og så en stor diger hatt på, snudd på siden. Og damene i de dager, gikk med langt hår, de trakk det ned slik som dette, og satte en hatt på det, og stakk ei nål i den, dere vet, for å holde den på plass... de måtte ri på damesadel og ting.

⁸⁴ Så denne damen kom opp, og alle respekterte denne damen. Jeg tenkte, »Vel, hun går til avlukket for berømthetene.» Så jeg sa, »En gang til, alle på denne siden, 'Bring dem inn.' Og over her, 'Bring dem inn.' Så alle i midten, alle sammen nå, 'Bring de bitte små til Jesus.» Og akkurat som jeg sa det, denne damen hadde allerede gått in i avlukket, og jeg kunne se...Da hun gikk inn i avlukket så sto alle opp, de gjorde dette slik, at de gjenkjente henne. Og hun kjente dem. Jeg tenkte, »Vel, det er tid for meg å preke, og jeg vil gå å be for de syke menneskene.» Og jeg kom opp her på prekestolen slik som det, og avlukket var rett, åh, den var så nær som denne broderen som sitter her, og jeg snudde meg rundt slik.

⁸⁵ Jeg tenkte, »Vel, den damen vil bøye seg for meg, så jeg vil bare gjenkjenne henne.» Da jeg snudde meg rundt så hadde hun sitt hode nede slik, og jeg bøyd mitt hode ned slik. Og da jeg løftet mitt hode for å møte hennes, så var det mamma; ung og vakker. Jeg så på henne. Jeg sa, »Mamma.» Hun sa, »Billy.» Og akkurat da begynte lyn å blinke rundt om i bygningen, tordnen drønnet, og en rystelse kom. Og en røst sa, »Ikke bekymre deg for din mor.» Sa, »Hun er på samme måte som hun var i 1906.» Og... Jeg sa, »Hva? 1906?» Og Meda, min hustru sa, »Hva er i veien med deg.» Jeg sa, »Kjære, 1906, hva var 1906?» Hun sa, »Hvorfor?» Jeg sa, »Et syn. Jeg så mamma stå rett her.» Hun sa, »Du så hva?» Jeg sa, »Jeg så mamma.» Hun sa, »Ganske ordentlig, Bill?»

⁸⁶ Jeg sa, »Ja. Hun sto rett her, og hun var vakker, og Han sa...» Jeg sa, »Hun var bare en ung kvinne.» Så jeg gikk og fikk tak i familie protokollen. Vet dere hva hun var i 1906? Min fars brud. Det var året hun giftet seg. Nå er hun en del av en annen Brud, Jesu Kristi Brud. En eller annen fra et sted sendte meg et femcentstykke. Jeg har den her i lommen min: 1906. Og »Han,

fyrene. Du kan spise de store, men disse er bare små agnfisk. Jeg gjorde en rask bevegelse med snøret...med fluesnøret...fanget dem, og la dem i ei bølge, og noe traff meg i det jeg satt i denne båten. Denne gutten hadde vært en Jehovas Vitner, hans bror hadde nettopp blitt frelst og fylt med den Hellige Ånd. Så, de to guttene var med oss. Og som jeg fanget disse fiskene, oss alle, noe traff meg. Og jeg sa, »Vet dere hva, det kommer til å bli en oppstandelse av et liv, noe likt et lite dyr.» Vel, et lite dyr...

³² Mange av dere husker det forutgående Ordet, som sa at en liten gutt som var truffet av en bil, ville komme tilbake fra det døde. Broder Jack Moore er med meg i kveld, som var over i Finland da det skjedde. Ser dere? Mange av dere husker at jeg fortalte det her, og sa at dere skulle skrive det i deres bøker. Og Broder Wood snudde seg rundt, Broder Banks Wood (gutten hans ble helbredet for polio,) han snudde seg rundt og sa til sin bror, »Bare pass på. Noe kommer til å skje.» Jeg fortsatte med å fange fisk. Så agnet vi snørene våre med fisken. Den kvelden fikk vi ingen ting. Den neste morgen sa jeg, »Det var en god del blågjelle over der.» Og han sa, »Forresten, sa ikke du at det kom til å bli en slags oppstandelse av et liv?» jeg sa, »Ja.»

³³ Jeg skal si dere, da jeg forlot hjemmet så var de... Min lille pike... vi er på en måte... dere folk kan ha dem om dere ønsker dem, (Ser dere?), men jeg er redd en katt. Jeg liker ikke denne overtroiske følelse man får omkring dem. Så vi har dem ikke rundt vårt hus, og... og jeg tror at en katt er klar over at jeg er redd den. Min far var redd katter. Så mine små piker vet at de ikke skal ha noen katter omkring der. Og den lille... Min lille pike gikk nedover veien sammen med en annen liten pike, og hun kom tilbake og hadde et slikt trist utseende ansikt, og hun sa, »Pappa...» Jeg sa, »Hva er det?» Hun sa, »Om du bare visste.» Jeg sa, »Vel, si det til meg.» Hun sa, »Noen har kastet ut en stakkars katt nede på veien her.» Og hun sa, »den holder på å dø, den kan nesten ikke gå.» Og hun sa, »Pappa, har du noe imot om vi mater den og passer på den?» Jeg sa, »Selvfølgelig ikke. Hvis du ønsker å mate den, så vær bare forsiktig. Ikke la den klore deg.» Jeg sa, »La meg få se katten.» Så da de kom med katten, hadde jeg en kartong, og neste morgen hadde vi en hel gjeng med kattunger.

³⁴ Og så, min lille gutt, da jeg skulle dra, lille Josef, han så på dem. Å, han tenkte at de var søte, dere vet, de klatret omkring, og... så tar han en i sin hånd og klemmer den litt for hardt, og slipper den ned på betongen. Den lille fyren begynner å gå rundt og rundt. Jeg tenkte, »Å, du og du.» »Vel, kanskje er det den lille kattungen.» Så vi satt tilbake i en liten vik og fisket, og vi fanget disse ganske store blågjellene, og kastet de små ut igjen.

³⁵ Broder Lyle, Broder Banks bror, fisket med ei snelle- stang, med en stor diger krok og en haug med mark på. Han lot den lille blågjellen sluke den kroken helt ned i sin lille mage. Og da han trakk den opp, så sa han, »Jeg skulle ønske dere ville se der,» omtrent så lang. Og han bare... Han kunne ikke få kroken ut, antar jeg, på noen annen måte enn å skjære snøret av, han ønsket å spare kroken sin. Så han bare dro hele magen ut av blågjellen, slik som det, og kastet den på vannet. Den dirret tre eller fire ganger, og bare lå der. Han sa, »Du har jaget ditt siste vad, lille fyr.» Og jeg sa, »Lyle, når han begynner å bite... Få tak i en mindre krok enn det der. Når han begynner å nappe, så ta denne fluestanga som ligger her, akkurat idet han begynner å nappe, så fang ham, før han... og så sluker han det, fanger det med sin munn.» Jeg sa, »Det er sporten med å fange dem.» »Å,» sa han, »Jeg gjorde et galt trekk.» Han gikk i gang, og han prøvde det noen få ganger, og han bommet på tre eller fire. Han la stanga ned og sa, »Jeg får bare la ham sluke det igjen.»

³⁶ Denne lille fisken fløt rundt på vannet der for en liten tid, å, jeg antar tretti minutter. Bølgene begynte å bli større og jeg kom inn. Jeg sa, »Vel, vi må dra snart. Vi har fått ei bøtte nå. Vi må dra.» Jeg reiste meg opp for å kaste den tilbake på noen lilje blader og ristet det av. Det var noen av de store rødmagede der tilbake. Så jeg begynte å dra agnet bort fra bladet, dere vet, knipse det over bladet, og riste det av, slik som dere karer og kvinner vet om å fiske... Da jeg begynte å gjøre det, plutselig kom det noe ned gjennom de åsene, akkurat som når en vind kommer. Og den kom på meg. Jeg slapp stangen og reiste meg opp i båten og så meg omkring. Og jeg hørte en røst som sa, »Ser du den lille fisken?» Der lå den. Jeg sa, »Ser dere den lille fisken?» akkurat slik Han sa det. Dens små finner var helt stive, den hadde ligget på vannet i en halv time. Denne Bibel er åpen. Ser dere? Og Han sa, »Tal til ham, og gi tilbake hans liv.» Og jeg sa, »Lille fisk, i Navnet til Herren Jesus, så gir jeg deg livet ditt tilbake.» Og disse menn sto der og så på at den lille fisken snudde over på sin rygg, og ned gjennom vannet dro han. De holdt på å besvime. Lyle vasket ansiktet sitt i vann. Han sa, »Jeg vil våkne om en stund.» Han sa, »Jeg... vet at jeg drømmer.» Jeg sa, »Du drømmer ikke.» Og rett på den samme tid, jeg antar at jeg hadde omtrent tretti eller førti spastiske barn på bønnelisten, (en slags krampe – Red.) Og hvordan Gud ville gå forbi disse spastiske barna, og bringe opp den lille fisken, viser at Han er interessert i alle ting.

³⁷ Hvorfor ville Han bruke kraften Sin til å forbanne et fikentre, når det var tusenvis av spedalske i landet? Han dro forbi disse spedalske, gikk over og la en forbannelse på et fikentre, og sa, »Intet menneske skal ete av deg,» og fikentreet visnet. Han brukte Sin kraft, for å vise at Han er interessert i trær.

⁷⁹ Så sto jeg her den dagen og tok opp denne Bibel, og sa, »Far, jeg vet ikke. Kanskje er det bare Din kjærlighet, Du viste meg ikke at hun (mor) skulle dra. Men jeg er så opprevet, Gud. Vil Du bare gi meg noen trøstens ord fra Ditt Ord?» Jeg sa, »La meg bare lese noe som trøster meg,» og jeg bare åpnet Bibelen slik som dette, og der var det, med store røde bokstaver. »*Hun er ikke død, men sover.*» Luk. 8:52.

⁸⁰ Jeg gikk ut av rommet. Vi sovnet. Omtrent klokken 8 den neste morgen sto jeg opp. De skulle ha henne (mor) pyntet rundt middagstid, slik at vi kunne dra ned å se henne. Meda dro ut for å få tak i barnas frokost, og lille Joe (Josef) gråt, Becky var i et hjørne og gråt, »Vil jeg få se Bestemor igjen?» Og jeg sa, »Ja, ja, du vil se henne. Hun har bare gått over... (hun) dro ovenpå.» Jeg sa, »Hun... Vi vil se henne igjen.» Hun elsket de små ungene. De gråt alle sammen, »Kan vi se Bestemor i ettermiddag?» Jeg sa, »Dere kan få se legemet hun bodde i, men Bestemor er dratt opp for å være sammen med deres andre Bestemor, og de der oppe i Himmelen.» Og min lille gutt Joe kunne ikke forstå det, dere vet. Han kunne ikke forstå det. Han sa, »Vil Bestemamma komme ned igjen i kveld?» Og jeg sa, »Nei, nei. Jeg vet ikke når hun vil komme tilbake. Når Jesus kommer så vil hun komme tilbake.»

⁸¹ Jeg sto der, og jeg snudde rundt og gikk inn i rommet, og da jeg gjorde (ikke spør meg om å forklare det, der er ingen måte å forklare det på.), jeg så meg selv stå der ute, akkurat slik som jeg ser over denne forsamling. Og jeg ledet sanger. Jeg har aldri gjort det. Jeg kan ikke en gang synge. Så, og det var en kjempestor forsamling. På denne siden så auditoriet ut som det var utvendig, slik som, åh, jeg vet ikke hva dere ville kalle det, på en måte ned en skråning, som et amfiteater. Og det var så langt tilbake, rekken var, at de måtte løftes opp slik som dette, slik at de som var langt tilbake måtte se denne veien. Men i midten var det tre rader med små spastiske forkrøplede barn som lå i de radene. Og jeg hadde en mørk dress på meg, og jeg sang »Bring dem inn, bring dem inn, bring de bitte små til Jesus.» Vi sang den ganske ofte i kirken, spesielt ved innvielse av barn. Og det var en... lik en losje, et avlukke, hvor berømthetene satt, og prekestolen var nær til den. Men jeg var nede og ledet sanger. Og plutselig, sto jeg der og så på meg selv, da... Åh. Ikke prøv å tenk det ut, for dere kan ikke. Så var jeg her. Jeg vet ikke. To av dem gikk sammen, og det... Det er en god ting når to går sammen. Jeg hadde et kamera der oppe. Jeg kom ned, visste ikke hvordan jeg skulle ta et bilde. Jeg så gjennom tingen, så kunne jeg se 5 eller 6 forskjellige objekter. Jeg begynte å stille inn. Billy sa til meg, »Still det inn, og alle vil bli til ett.» Det er en god ide å gjøre det, dere vet. Du ser forskjellige ting når du stiller inn. Bruk Guds Ord for å stille inn Ham, og dere vil se hva jeg snakker om. Men still det inn først. Ser dere?

⁷⁵ Jeg sa, »Mamma, hvis du drar, og jeg er din gutt, en forkynner. Jeg ønsker å vite fra min egen mor som går for å møte Gud. Jeg vil holde din hånd her, mamma.» Jeg sa, »Jeg vil at du.» Jeg fortsatte å holde den. Hun kunne ikke snakke. Det så ut som om hun var lammet, i ansiktet. Jeg sa, »Kan du ikke snakke mer, mamma?» Hun kunne ikke få til å... Jeg sa, »Hør. Er Jesus fortsatt den samme for deg?» Hun kunne nikke med hodet. Så kom hun dit til hun ikke kunne nikke med hodet mer. Jeg sa, »Mor, er Jesus alt for deg nå? Han kommer for å hente deg i løp av et minutt, (er Han) alt for deg?» Hun kunne ikke røre seg. Jeg sa, »Mamma, du har bare en ting. Bare la meg se at du blunker med øynene dine. Hvis Jesus fortsatt betyr det samme for deg som Han alltid gjorde, fra den dagen da jeg døpte deg i vann, blunk virkelig fort med øynene dine.» Hun blunket med øynene sine, og tårene hennes rant nedover slik som det. En liten vind kom feiende inn i rommet, og mor dro hjem.

⁷⁶ Jeg kom hjem, dro ut til begravelses hjemmet (byrået), tok ut klærne, åh, dere vet hvordan det er. Dere måtte gjøre den samme ting. Barna gråt, en på et sted, og en på et annet. Jeg sa, »Mamma var tjorestolpen. Vi vil aldri bli de samme mer.» Doc og hans familie i dette hjørnet her, Jessie og hans familie i det hjørnet der. Vi begravde Howard ganske nylig. Jeg sa, »Vel, vi er ferdige, gutter.» Jeg sa, Vi vil... vi vil ikke lenger komme og hilse på hverandre. Mamma var vår støtte.» Jeg sa, »Vi vil ikke se så mye til hverandre lenger nå.»

⁷⁷ Jeg dro hjem nattetid etter at vi hadde tatt ut hennes klær. Jeg dro hjem. Fru Domico... Er det noen her som kjenner henne fra Chicago? Hun har vært en kjær venn av kampanjen. Hun ga meg en Bibel, og det var en av disse med røde bokstaver og med en glidelås på. Og noen... Da jeg talte den talen: »*Lammet Og Duen*,» så sendte de meg to duer som holder (bokstøtte, Red.) En annen av mine brødre, Broder Norman, hadde sendt meg en liten due og et lam. Broder Borders ga meg et lam. Jeg tok opp Bibelen. Meda var over i hjørnet, gråtende.

⁷⁸ Og alle dere Forretningsfolk her vet, at da jeg var på Jamaica, fikk jeg se min svigermor. Jeg fortalte dere ved bordet der på Jamaica, jeg sa, »En eller annen av min familie, som ikke har tenner, er døende. Jeg ser dem dra.» Rett der ved bordet... Demos Shakarian og alle de andre satt der. Noen få timer deretter falt min svigermor nesten død om, en gang (ser dere?), (hun hadde) ingen tenner, nøyaktig. Og jeg sa, »Jeg ser en ung mann spytte blod.» Jeg ringte og sa, »Ikke la Billy...» Er der noen her som var på Jamaica møtene den gangen? Ja, der er to. Så jeg sa, »Det må... Billy, ikke dra opp dit. Jeg så en ung fyr som spyttet blod.» Og det var min svoger. Han hadde en blodstyrtning da hans mor døde. Det bare kastet han i et slikt sjokk.

Han er interessert i fisk, Han er interessert i dere; Han er interessert i meg. Han er også interessert i å se Sitt Ord manifestert, og Han er avhengig av oss for å gjøre det, for vi er Hans agenter. Vi er ingenting i oss selv, det er Ham, men vi underkaster oss selv og vandrer med Ham.

³⁸ Jeg så et syn den morgenen. Jeg så et stort dyr ligge på en side av åsen. Det hadde kjempedigre horn. Jeg var på en jakttur i dette synet, omkring klokken 10 eller 11 på dagen. Jeg smatt over og skjøt dyret. Og så på veien tilbake var det en kjempestor grizzlybjørn som reiste seg opp mot meg, og jeg skjøt den. Og jeg så dem ta hornene, og en liten hånd strakk seg ut og tok hornet, la et målebånd på det, og målte det til å være 42 tommer fra toppen av stammen til toppen av hornet, 42 tommer høyt. Jeg hadde aldri sett et slikt dyr, med store spisser på hornet, likevel så det ut som en hjort. Men det... å, du, det var som to eller tre hjorter. Jeg hadde aldri sett noe slikt. Vel, jeg sa, »Det vil antagelig skje en dag. Jeg vil bare skrive det ned.»

³⁹ Jeg dro ned til Kentucky sammen med en venn av meg, og Broder Miner Arganbright ringte meg og sa, »Broder Branham, har du det travelt?» Jeg sa, Ikke så veldig.» Jeg sa, »Jeg var på... jeg har to uker nå. Jeg har litt ferie.» Han sa, »Ta en tur opp til Canada, til Alaska med meg. Vi ønsker å organisere et Business Men's chapter i Anchorage, og også ved Fairbanks.» Jeg sa, »Det høres bra ut, hvis jeg kan ta meg tid til å gjøre det.» Han sa, »Vel, Broder Branham, hvis du vil gjøre det, jeg skal si deg noe. Vi vil gi deg en fin grizzlybjørn jakt.» Jeg sa, »Å, det høres fint ut.» Jeg tenkte, »Å, å, der er synet. Ser dere? Der er det. En fin grizzlybjørn jakt.» Jeg sa, »Det høres fint ut, men mens vi er der oppe, og (hvis) noen av (jakt) lederne vil ta meg ut gratis, så vil jeg gjerne dra.»

⁴⁰ Så han sa, »Vel, de vil gjøre det. Vi har ordnet det.» Jeg sa, »Vel, vent nå litt. La meg be om det.» Jeg dro opp i skogene den dagen, og hver gang jeg ba, lenger og lenger bort kom jeg fra det, fullstendig bort fra det. Jeg tenkte, »Det er underlig.» To dager etter dette så ringte jeg Broder Arganbright og sa, »Nei.» Han sa, »Broder Branham, vi har nettopp arrangert dette.» Jeg sa, »Ikke gjør det. Den Hellige Ånd har fordømt det.» Jeg fortalte ham synet. Jeg sa, »Jeg vet ikke, Broder Arganbright, det er underlig. Han vil ikke la meg dra opp der, og likevel, så lyder det som om dette er stedet.» Og han sa, »Vel, vi er alle klare til å dra.» Jeg sa... Nå, mange av dere vil treffe Broder Arganbright. Han kommer hit nå, for å gjøre seg klar til å reise med meg til utlandet etter dette møtet. Dere kan spørre ham om denne fortellingen.

⁴¹ Så vi sa... Jeg sa, »Nei. Jeg kan bare ikke gjøre det. Den Hellige Ånd forteller meg at jeg ikke skal...» Det er best å adlyde, uansett hvor mye, hvor fint det ser ut. Jeg kommer til å tale om noe slikt i morgen kveld, om Herren

vil. Så husk, uansett hvor fint det ser ut, hvis Gud ikke er i det, så hold deg borte fra det. Uansett hvor flott det ser ut, hold deg borte fra det. Hvor fremgangsrikt... Hold deg borte fra det dersom Gud ikke er i det. Hold deg borte fra det. Vi skal tale om det i morgen kveld om Herren vil. Nå, etter at jeg dro hjem, så sa Billy, min sønn, til meg, han sa, »Pappa, visste du at den jegeren som du dro på jakt med i fjor vår der oppe heter Southwick?» »Å,» jeg sa, »oppe på... nedenfor Yukon der?» Han sa, »Ja.» Han sa, »Han har et brev her for deg.» Han er Broder Ed Byskal, som er lederen for den nord vestre forkynner forening der oppe; en meget fin gutt. Kanskje er han i disse møtene. Han planlegger å komme denne veien, en fin liten gutt. Han har en fin familie. Han er en misjonær der oppe blant Cree Indianerene. Jeg var sammen med ham sist høst. Og så...det var sist sommer.

⁴² Så ville han... Ed ville ta meg med over til Bud's som var en av hans omvendte til Kristus, (Bud Southwick.) Hans hustru var en standhaftig Pinsevenn. Bud var en bonde og han hadde nettopp kommet med. Han hadde blitt tildelt et stort område for jakt, hvor de hadde drevet Indianerene ut og satt dem i et reservat. Området var omtrent seks... å, jeg antar at han fikk omtrent 50 kvadratkilometer eller mer der inne, som et landområde. Det ble tildelt ham av den Kanadiske regjering.

⁴³ Den våren da jeg var der oppe, så dro vi på bjørnejakt etter møtene. Men da vi i Mai... En chinook, (en varm og fuktig vind,) kom og skar oss av. Vi hadde omtrent... Han (Bud) hadde aldri hørt om møtene, og Ed fortsatte med å fortelle ham om møtene. Han sa, »Dere mener ikke å fortelle meg, at Gud viser Seg Selv i dag, og viser ting som skal komme før det skjer?» Ed sa, »Det er nøyaktig riktig.» Han fortsatte å snakke til meg. Han sa, »Visste du at jeg har en bror som har fallesyke.» Han sa, »Om du bare kunne komme til den broderen,» jeg sa... han sa, »Han har hatt det hele sitt liv.» Og jeg sa, »Kanskje det.» Vel, det blir ikke mørkt der oppe på den tid av året vet dere. Solen går bare ned, og kommer... Å, dere kan, når som helst, ved midnatt, klokken ett, du kan stå der og lese avisen, hva som helst. Ser dere? Og omkring den siste halvdelen av Mai, så går solen aldri ned. Den bare så vidt tipper (over) og er borte i omtrent ti minutter, og kommer så tilbake. Så vi... Vi la oss ned når vi ble trøtte.

⁴⁴ Og så på vei ut møtte vi gjengen med Indianere. Jeg fikk tak i den gamle høvdingen der. De lot ham bli der fordi han hadde to barn... De begraver barna sine i en tømmerstokk, og sine kjære, det er en slags religion, og de henger dem i et tre. Så de bare lar den familien bli der. (Han) var en fin gammel kar, over nitti år gammel. Han satt i sadelen likeså godt som en av guttene sine. Vi dro neste dag. Han sa, »Der er ingen vei tvers over nå. Gå opp

gjør, når de lukter en grizzly, eller en annen slags bjørn. Så jeg gikk over dit for å prøve å holde hesten, ridehesten, som prøvde å komme seg vekk.

⁷¹ Han gikk over, fikk tak i målebåndet sitt, og kom over der, så på meg slik som det. Sa, »Kom hit, Blaine.» Jeg ga Eddie et støt. L det ned på. Så hjelpe meg, 42 tommer på nesen. De hornene skrumper omtrent to tommer når de tørker. Grizzlybjørnen ligger i min dyrehule, (troferom) og hornene henger på veggen. Utstopperen hadde ordnet dem. Der er et målbånd som henger på dem, 42 tommer nøyaktig.

⁷² Hva ville Gud fortelle et menneske noe slikt for, om en jakttur? Da jeg kom tilbake, så var Mor syk. Jeg dro for å besøke henne. Hun sa, »Billy...» Ser dere, Han oppmuntret meg, gjorde med rede for noe. Og jeg sa, »Mamma, Herren har alltid helbredet deg.» Hun sa, »Billy, jeg drar hjem for å se pappa.» »Åh,» sa jeg, »Mamma, ikke snakk slik.» Hun sa, »Jo, jeg er.» Jeg ba for henne, og Broder Fred og alle disse vitnene som sitter her vet. Det neste var at de hadde henne på sykehuset. Doktoren visste ikke engang hva som var galt. Vel, jeg dro ut for å be for henne. Hun sa, »Sønn, jeg drar.» Min mor var på en måte en sterk kvinne.

⁷³ Og en dag, et par dager etter dette, gikk jeg inn, så sto hun der og så rett opp mot himmelen. Hun sa, »Billy, jeg ser deg.» Jeg sa, »Selvfølgelig, mamma.» Jeg sa, »Jeg ser deg rett her.» Hun sa, »Å, du er så gammel, Bill.» Hun sa, »Ditt hvite hår og skjegg henger sammen. Du har armen din rundt korset og strekker deg ut etter meg.» Jeg fikk et godt begrep da, det var det. Dere brødre her vet at dette er sannheten. Den neste dag var Søndag. Jeg forkynte. De sendte ord til meg, »Din...» Jeg sa, »Jeg tror ikke at mor skal dra. Gud har alltid vist meg når (noen) av mitt folk skal dra. Men mor, Han har aldri vist meg noen ting om det.» Her kommer beskjednen inn, og jeg var i midten av mitt budskap, slik som det. Noen kom inn og sa, »Gå... gå til din mor rett nå. Ring henne på telefonen. Hun ligger for døden i dette minutt.» Jeg sa, »Død, hold henne stille. Guds Ord er mer viktig enn det.»

⁷⁴ Denne mannen som sitter rett her, Broder Borders... Etter at møtet var over, dro jeg ut for å se min mor. Jeg møtte Broder Borders. Han sa, »Broder Branham, du er ikke riktig 6 fot høy, men jeg så en 10 fot høy mann stå bak prekestolen denne morgen.» Jeg sa, »Broder Borders, Gud vil ta seg av alt dette for mamma.» Og noen få dager etter dette så kalte de meg ut til rommet, og nå dro hun. Jeg samlet barna sammen, og sto rundt sengen. Jeg sa, »Mamma, drar du virkelig?» Hun sa, »Ja.» Så kunne hun ikke snakke mer. Jeg fortsatte å si til henne, »Hva betyr Jesus for deg, mor?» Jeg husker at jeg døpte henne i Hans Navn i vann for ikke så lenge siden. Jeg sa, »Fortell meg hva Han betyr for deg nå.» Hun sa, »Mer enn livet.»

nærmere enn dette, Bud (i synet). Jeg var nær opp til ham.» Han sa, »Vi kommer ganske nær nå. Han kan angripe når som helst.» Jeg sa, »Jeg vet det.» Men jeg sa, »Bud, det vil være all right.» Han sa, »Når du skyter en bjørn, Broder Branham, så skyt ham i ryggen. Du må bryte ham ned, for han vil fortsette å sloss, og han kan ikke komme seg opp da. Jeg sa, »Nei, ifølge synet skjøt jeg ham i hjertet.» Han sa, »Jeg håper at du ikke tar feil her.» Og jeg sa, »Jeg gjør ikke det.» Jeg sa, »Jeg husker det.» For i et syn er du i en bevissthet, og begge... Slik som vi forklarte her om kvelden, du er i to (bevisstheter) og du kan ikke glemme det. Ser dere? Slik er det.

⁶⁹ Så vi klatret...kom inn igjen omtrent 250 meter (fra den) rett over den siste lille fjellbekken vi gikk over. Jeg sa, »Dette er omtrent nok. Se på ham. Er han ikke flott?» Han sa, »Ja, jeg antar at han er det.» Og jeg sa, »All right Bud. Når jeg reiser meg opp herfra, så kommer han.» Jeg sa, »Bare pass på.» Han sa, »Jeg skal passe på.» Jeg la en patron i geværløpet. Vi var rett under denne lille fjellbekken. I det øyeblikk jeg reiste meg opp, her kom han. Du verden. Jeg stoppet, skjøt. Og denne... Det lød som et pusterør som traff ham. Boy, det så aldri ut til å ense ham det minste. Og før jeg... snakk og fart, jeg har aldri sett noe slikt. ...de kan løpe fortere enn en hest, eller hjort, eller noe, dere vet, en bjørn kan, slik som det. Han kom ned fra åsen rett imot oss slik som det, og jeg... Før jeg kunne få en patron i geværet så falt han som død, åh, omtrent 30 meter fra meg, og bare snudde seg over; det hadde tatt både hjerte, lunger, og alt fra ham. Det var en nozzler kule, dere håndladere kjenner til det. Så det sprengte ham opp, og han falt over. Bud, som sto der, så over, hvit om munnen. Han sa, »Broder Branham, jeg ville ikke ha ham i fanget mitt.» Jeg sa, »Ikke jeg heller.» Han sa, »Whew.» Jeg sa, »Jeg vil si nå som dette er over. Boy, om det ikke hadde vært for et av disse synene, og jeg så det før det skjedde, så hadde jeg aldri kommet opp så nær til den bjørnen med deg.»

⁷⁰ Ingen av oss kunne rikke ham. Jeg antar at han veide omkring 500 kg. Em kjempestor kar. Vi kunne ikke rense ham; vi flådde ham. Vi begynte på nedturen, og han sa, »Broder Branham...» Jeg tok opp hornet. Han sa, »Hvis de hornene er nøyaktig 42 tommer, så kommer jeg til å ha en løpepasning.» Jeg sa, »Det er best du har en rett nå, for det er hva det (målet) er.» Han sa, »Jeg har aldri sett en...For meg ser det ut som om jeg drømmer dette.» Og da vi kom ned der, og jeg sa til Eddie; jeg sa, »Pass du på. Blaine vil legge sine hender...» Dere husker at det var en liten hånd rundt dette hornet. Husker du Broder Fred, hvordan jeg fortalte deg hva det ville være? Og jeg sa, »Se på det,» til Eddie. Så Bud sa, »Vent.» Han fikk hesten sin over der. Vi hadde bjørnen på oss, dere vet, disse hestene bare river opp alt. Dere vet hvordan de

over fjellet og denne veien.» Å, det var nye ca sytten mil. Vi kunne ikke gjøre det. Det var alt for sent, så vi dro tilbake.

⁴⁵ Og på tilbakeveien... Bud hadde et helt knippe med unge hester og noen av dem hadde kommet seg ned i ei gjørmemyr. Jeg gikk og der og snakket, og Ed og jeg... Bud var på lederhesten og prøvde på å komme ut. Vi hadde 21 stykker. Jeg fikk et tau på en, og fikk ham ut. Og så snart som han kom ut, så kom min egen hest uti. Her var jeg ute i det, jeg var sølete, dere vet. I løp av noen få minutter kom jeg meg opp på hesten min, og tørket av sølen bort fra klærne mine, slik som det. Og rett foran meg over den åsen der kom det en ung mann. Jeg så på ham. Jeg flyttet meg tilbake i sadelen, stanset hesten min, og jeg så ham falle i et anfall, om og om igjen, han frådte, og ble virkelig hovmodig, han bare rev opp alle ting, så stilnet han av. Jeg så en ildsluker, (et ildsted) og jeg så skjorten hans brenne.

⁴⁶ Ed var omtrent et halvt kvartal foran meg og prøvde på å få tak i en annen unghest som løp bort fra stien over der, og den dro av seg oppakkingen. Jeg løp over til Red. Vi fikk roet hesten ned. Jeg sa, »Ed, jeg har SÅ SIER HERREN for Bud.» han sa, »Broder Branham, hva har hendt?» Jeg sa, Et syn. Jeg så hans bror. Han sa, Å, få tak i ham.» jeg sa, »Hold hestene tilbake. Jeg sporer min og fortsetter, kommer meg rundt disse hestene, og ser om jeg kan få tak i dem og holde dem imot åssiden.» Jeg løp rundt fjellskrenten slik som dette med min...på min hest, skjøv ham opp, og kom meg opp der. Jeg la hånden min på sadelen. Jeg sa, »Bud.» Han sa, »Ja, Broder Branham. Jeg sa, »Jeg vil fortelle deg noe. Din bror...» Jeg beskrev ham. Han sa, »Ja, hvem har fortalt deg det?» jeg sa, »Ingen, Herren bare viste ham for meg.» Jeg sa, »Vil du tro meg som Hans tjener?» Han sa, »Javisst, Broder Branham.» Jeg sa, »Send ned...» Omtrent 800 miles, (ca 135 mil) tilbake til sivilisasjonen... »Få broren din til å komme opp hit. Og første gangen han faller i et av disse anfallene...» Og jeg sa, »Han har hatt disse anfallene siden han var omtrent to år gammel. Kan hende at du ikke tror det, men det er arvelig. Din bestefar hadde dem.» Han sa, »Det er sannheten. Det stemmer.» Og jeg sa, »Når denne gutten har disse anfallene, så riv av ham skjorten og kast den på ilden, og si, »Dette gjør jeg i Jesu Kristi Navn ifølge Hans Ord, og han vil aldri ha noen flere anfall, så lenge som han vil tro det.» Han løftet opp sine hender og begynte å rope. Han sa, »Jeg har aldri sett det gjort, men du har sannelig fortalt meg hvordan min bror så ut, og du har fortalt meg sannheten om min bestefar.» Jeg sa, Det stemmer.»

⁴⁷ Etter at vi dro sendte han bud på sin bror. Han skulle dra ut og hugge vei den morgenen, da... Han kom opp med bussen... hadde kommet opp forbi oss to tre ganger i uken, opp og ned på Alaskas motorvei. Han kom over. Og Buds

hustru, Lila, er bare en bitte liten ting, en liten kvinne, omtrent så stor som et såpestykke etter at en familie er ferdig med å vaske seg med den. Bare en liten... Har fem barn, og er en vennlig liten kvinne... Og Bud gikk ut for å ordne sine hester, for han skulle dra ut og hugge vei, slik at vi kunne dra inn der med hans jegere. Og så snart som han var borte, før hans bror rakk å ta av seg de fine klærne, fikk han et anfall.

⁴⁸ De campet i ei gammel brakke, hvor Amerikanerne hadde den, da de bygget motorveien. Og da... De hadde en stor gammel ildsluker til ovn. Og lille Lila... Han fikk, han ble uvøren når han fikk disse anfallene, og hun var vettskremt for ham. Hun ville åpne et vindu eller noe, slik at hun kunne komme seg vekk. Hun skulle til å hoppe ut da hun kom på hva som hadde blitt sagt. Hun hadde vært i et av møtene ved Dawson Creek. Hun fortet seg over og satte seg overskrevs på denne store karen, hun ropte og rev skjorten av ham, med knapper og alt, hvitskjorten hans, gikk over til ovnen og sa, »Dette gjør jeg Navnet til Herren Jesus ifølge Herrens Ord som ble fortalt oss.» Han har aldri hatt et anfall siden. Det avgjorde det.

⁴⁹ Han hadde sendt bud på meg til å komme på en fri jakt. Jeg ser alltid etter de frie tingene, dere vet. Så jeg tenkte...»Vel,» sa jeg, »jeg vil dra. Jeg vil se om Herren vil la meg dra.» Jeg ba, og så fort jeg var ferdig å be, så beveget alt seg i den retning. Jeg tok med Broder Fred Sothmann. Han er her et sted i møtene. Hvor er du Fred? Der er han. Ja. Han er en av de tillitsvalgte i menigheten vår. Broder Fred vet at dette ble fortalt tre måneder før det skjedde. Er det riktig, Broder Fred? Og jeg antar at Broder Simpson. Hvor mange er det i bygningen i kveld som ble det fortalt før det skjedde? Løft opp deres hender. Der ser dere. Det ble fortalt til menigheten nøyaktig hva som ville skje. Vel, jeg visste ikke at dette skulle være tiden.

⁵⁰ Så jeg dro opp til Alaska motorvei, og Broder Fred stoppet hos en venn for å dra på elgjakt. Det er alt for langt borte for elg hvor vi skulle. Vi er oppe i saueområde. Så vi... jeg tok et kritt, eller leire, og skrev på frontruten. Jeg sa, »Broder Fred, hvis dette er tiden, så husker du nøyaktig hva det vil bli.» Han husket det. Jeg dro videre oppover. Den kvelden da vi kom til leiren, så sa Bud, »Broder Branham...» Han klemte meg, og hoppet opp og ned, talte i tunger og ropte, dere vet. Han sa... Og den gamle tøffe cowboyen også. Og han... bare priste Gud. Han sa, »Vet du hva Broder Branham? Min bror har ikke hatt et anfall fra den tiden. Han er fullstendig normal og frisk.» Og jeg sa, »Så lenge som han vil tro det, så vil det fortsette slik.» Jeg sa, »Fortell ham om å overgi sitt liv til Kristus, og å tjene Ham for resten sitt liv. 'Gå og synd ikke mer, for ellers vil verre ting komme på ham,' Ser dere? Jeg sa, »Fortell ham om å gjøre dette nå.»

⁶⁵ Vi gikk 100 meter til. Han var også utslitt. Dette trofeet veide omtrent 75 kg. Så, i å gå nedover åsen, du setter det ned, han sa, »Whew, jeg holder på å gi opp.» Jeg sa, »Jep.» Vi kom inn i en liten dverg gran, omtrent så høy, og der var det noen få ryper som fløy omkring, og fjellrype høner. Jeg kastet noen steiner etter dem, slik som det. Han sa, »De er fine. De er like gode som ryper.» Han sa, »Broder Branham,» han tok av seg sin store sorte hatt, og viftet seg selv, og sa, »det er på tide at den gamle bjørnen viser seg, er det ikke gutt?» Og jeg sa, »Bud, du tviler på det.» Han sa, »Nei, jeg gjør ikke. Men Broder Branham, jeg kan bare ikke forstå.» Jeg sa, »Heller ikke kan jeg. Det er ikke for meg å forstå. Det er for meg å tro.» Amen. Gud i Himmelen vet at disse ting er sanne. Ville jeg stå her og si dette hvis det ikke var sant?

⁶⁶ Så skulle jeg til å snu meg rundt for å gi ham riflen, og jeg skulle ta opp hodet, (trofeet) og idet jeg snudde meg, så sa jeg, »Bud, du har den kikkerten rundt halsen. Hva er det som står der opp på fjellsiden?» Han kastet opp kikkerten. Han sa, »Åh, hjelpe meg.» Han sa, om ikke dette skulle være noens melkeku... Og noe slikt finnes ikke i området. Han sa, »Det er den største grizzlybjørn jeg har sett i mitt liv. Hjelpe meg, se på den gule solen som skinner på ham. Han er en silver-tip.» Han sa, »Hvor langt borte sier du han er?» Jeg sa, »Han er omtrent 3 km oppe.» Vi var nesten utslitte. Han sa... Jeg sa, »Hva venter vi på? La oss komme i gang.» Og han sa, »Er du sikker på å få ham?» Jeg sa, »Selvfølgelig kommer jeg til å få ham.» Han sa, »Hva slags gevær er det du bruker der?» Og jeg sa, »Nei, ikke bry deg om det.» Det var et bitte lite gevær en broder ga meg ved noen møter en gang for flere år siden. Og jeg sa, »Et lite billig 270 (kaliber).» Og jeg sa, »All right. Jeg har... Jeg... Det kommer til å være...»

⁶⁷ Vi fortsatte å gå litt nærmere, og jo nærmere vi kom, desto større så bjørnen ut. Ser dere? Åh, han så ut som en diger høystakk der opp på mosen, dere vet, stående der. En stor diger ting, med et hode omtrent så vidt, med kjeve som stakk ut, med digre labber. Han holdt på å ta opp disse små blåbærkvistene, slik som det, og spiste dem. Og... en stor diger kar... Vi kom oss på en (avstand) av 800 meter fra ham. Han sa, »Broder Branham, har du noen gang skutt en grizzlybjørn før?» Jeg sa, »Jeg har skutt mange bjørner, Bud, men jeg har aldri skutt en silver-tip grizzly før.» Han sa, »En silver-tip er den største slosskjempen av dem alle.» Jeg sa, »Ja, jeg forstår det.» Han sa, »Han vet ikke hvordan han skal dø.» Han sa, »Ikke... hvor langt har du... Hvor nær må du komme til ham med dette (geväret)?»

⁶⁸ Dere kan spørre ham. Skriv et brev til ham. Jeg skal gi dere adressen. Han sa, »Enhver som ønsker å vite noe om det kan skrive til meg, la meg fortelle dem.» Jeg sa, »Vel,» jeg sa... Han sa, »Nå?» Jeg sa, »Nei, nei, jeg var

time hadde vi kommet oss rundt. Denne Caribouen lå rett der, så rett imot oss, og så oss ikke. Han må ha sovnet. Vi dro opp over et lite hogg, og kom tilbake, og opp innenfor 30 meter fra ham. Der lå han, dette kjempestore dyret. Den reiste seg opp, og jeg fikk ham.

⁶² Og mens vi satt der og flådde skinnet av skulder og bryst, og så videre, fra den, slik som det, så sa Bud, »Sa du at disse hornene var 42 tommer?» Jeg sa, »Det er nøyaktig riktig.» Han sa, »Broder Branham, de må være 142,» med et stort digert hode. Og jeg sa, »Nei, det er nøyaktig 42.» Han sa, »Jeg har et målebånd der nede.» Jeg sa, »Tviler du på det?» Han sa, »Nei sir.» Han sa, »Men vent et øyeblikk. Fortalte du meg ikke at du kom til å få en stor grizzlybjørn før du dro tilbake? At det ville være en »silvertip» (En fullvoksen grizzlybjørn med sølvgrå rygg. Red.) før du kom tilbake til hvor den gutten var som hadde den grønne skjorten på seg?» Jeg sa, »Det er sannheten.» Han så tilbake nedover åsen. Vel, der er ikke en eneste ting så høyt, overhodet ikke, det er bare mose alt du kan se, mil etter mil, bare bølgende åser med mose. Han sa, »Hvor er den hen, Broder Branham?» jeg sa, »Han kan tilveiebringe en. Han sa så.» Jeg sa, »Tviler du på det Bud?» Han sa, »Nei, sir.» Vel, som vi kom nedover åsen, slik som dette, han bærte på riflen en stund, og jeg bar på hodet, og vise versa. Vi måtte gå sidelengs som vi kom ned. De store hornene feide inn i mosen. Vi kom inn i omtrent 1½ km med det. Vi stanset, og så omkring. Han sa, »Det er best den gamle bjørnen viser seg, er det ikke?» Jeg sa, »Hva... Hva bekymrer du deg for?» Han sa, »Ingen ting.»

⁶³ Vi fortsatte til vi støtte på en liten isbre som kom tvers over. Vi satte oss ned der og fikk avkjølt oss litt. Han sa, »Broder Branham, jeg bare tenker på det.» Han sa, »Vi har mindre enn 800 meter til vi treffer på de guttene. Og et sted mellom her og der skal du drepe en silver-tip?» Jeg sa, »Det stemmer.» Han... jeg sa, »Du tviler på det, Bud.» Han reiste seg opp, tok meg i hånden og sa, »Broder Branham, min bror har aldri hatt et anfall fra den dagen til denne.» Han sa, »Den Gud som kunne fortelle deg om min bror ville ikke lyve for deg.»

⁶⁴ Jeg sa, »Bud, han vil være der.» Han sa, »Hvor vil han komme fra?» Jeg sa, »Jeg vet ikke. Bud, jeg er 52,» og jeg sa, »Jeg har sett syner siden jeg var et barn. Og da jeg så denne caribouen her drept... Bare se om ikke dens horn er 42 tommer. Og i det samme synet, så var jeg på vei tilbake til dette (jakt) selskapet jeg var sammen med, at jeg drepte denne silver-tip grizzlybjørnen.» Han sa, »Broder Branham, jeg kan se 3½ mil.» Han sa, »Gud blir nødt til å dra den opp av bakken, eller ta han ut av luften eller noe. Jeg sa, »Ikke vær bekymret. Han vil være her.

⁵¹ Så jeg sa, »Jeg har et syn til,» og jeg fortalte ham om synet. Jeg sa, »Der var en liten kar med meg. Vi var på en jakttur, og de var små menn. Og en av dem hadde en grønn rutete skjorte på seg.» Og han sa, »Vel,» han sa, »Broder Branham, jeg har ingen grønn rutete skjorte.» Hans sønn Blaine på atten, sa at han ikke hadde noen grønn rutete skjorte. Eddie Byskal, en annen bitte liten kar...som veide omkring 55 kilo, sa, »Jeg har heller ikke en, Broder Branham.» Jeg sa, »Vel,» Jeg sa, »dyret...» Han sa, »Hva slags dyr var det?» Jeg sa, »Det så ut som en hjort.» Han sa, »Det finns ingen hjort her oppe; det er alt for høyt.» Han sa, »Kanskje var det en caribou.» (Am. Reinsdyr– Red.) han sa, »En caribou har panel.» (»Panel» et noe flatt horn foran på hodet, som på norsk kalles for, »brunstfjøl.» Red.) Han sa, »Det stemmer.» Jeg sa, »Denne hadde tagger.» Han sa, »Vel, Broder Branham,» han sa, »vi skal opp til et sauedistrikt, og ikke et hjortedistrikt eller noe slikt.» Jeg sa, Vel, det er nok antakelig en annen tur. Broder Arganbright... Det kan ha vært et helt annet sted i Alaska,» sa jeg, »for det var en kjempestor grizzly bjørn.» Han sa, »Hva slags grizzly bjørn var det?» Jeg sa, »Silver-tip.» Det er den mest berømte av dem alle. Han sa, »Jeg er en fører. Jeg har vært i disse skogene her i hele mitt liv. Jeg har aldri sett en silver-tip.» Han sa, »Jeg har sett en vanlig grizzly bjørn.» Men han sa, »Jeg har aldri sett en silver-tip... har aldri sett en i hele mitt liv. Jeg sa, »Vel, der er en et sted, og jeg kommer til å få den.» Han sa, »Jeg sier at det er sant.» Han sa, »Det sier jeg.»

⁵² Vi tok av sted tre dager senere. Vi slo leir helt oppe over tregrensen. Og Gud hjelpe meg, hvis det holder seg slik til Tusenårsriket, la meg få leve der gjennom Tusenårsriket. Jeg bare elsker å bade i den naturen der. Å, den som ikke kan se Gud der, er blind, døv, og stum: å bare se Ham reflektere Seg Selv i disse kjempestore fjellene. Du verden. Da kaller dypet på dypet, å være der oppe og ha en herlig tid.

⁵³ Så vi dro opp på et fjell. Du blir nødt til å gå rett opp, slik som det, for å komme opp. Ingen trær, alt du ser er reinmose. Vi så omkring tretti eller førti fjellsau, men det var ingen av dem som var store nok til å ta. De var bare små halvrunde, og trekvart runde, (størrelsen på hornene Red.) og jeg ønsket en som var stor nok til å komme ut derfra med, ved å dra så langt inn der. Så vi... Jeg dro ned igjen. Neste dag startet vi å kryssset over, og Eddie falt i vannet da han hoppet over med et par store sko på seg. Idet vi dro opp fjellsiden, stoppet Bud og sa, »La meg få låne kikkerten din Billy.» Jeg ga ham kikkerten. Vi gikk et stykke, og snakket om Herren, og ropte, og løp opp og ned fjellsiden og bare hadde en herlig tid. Det er fint å gå på jakt hvis du drar med brødre.

⁵⁴ Og så, jeg... han tok kikkerten. Og han sa, »Broder Branham, der er fjellsauen din. Der er omkring åtte av dem som ligger omtrent ei drøy mil

herfra, rett der på den andre fjelltoppen. Se på dem. Ser du dem sammen?» Jeg tok opp kikkerten; jeg sa, »Der er de ja, nøyaktig.» Han sa, »Vel, vi kan like godt gå ned igjen og begynne neste morgen klokken tre.» Og han sa, »Vi burde være der oppe omtrent ni eller ti. De gamle fjellsauene vil ha lagt seg ned. Det vil være rette tiden.» Jeg sa, »Hva er de andre tingene som går omkring der?» Han sa, »Det er caribou.» Jeg sa... det er vanskelig å si på en avstand av ei drøy mil hvordan de ser ut.

⁵⁵ Og derfra og videre over 100 mil hvor kråka flyr, finnes det ikke engang en gangvei eller sti. Og når du kommer til vestkysten, så er det omtrent 135 mil til Vancouver, hvor det ikke er en spekk av sivilisasjon. Det neste av sivilisasjon ved å dra denne vei, er Anchorage, som ligger omtrent 120 til 135 mil herfra. Om du drar den veien vil du komme til en liten by som heter Yellow Knife, hvor det kommer et skip en gang i året for Eskimoene. Det neste du støter på er Russland. Så du er virkelig for deg selv der oppe. Det er hvor Gud kan hvile Seg fra alle vanskeligheter og prøvelser som vi gir Ham. Så jeg liker å dra opp dit og snakke med Ham, når Han hviler. Ser dere? Slik som det var sist kveld på båten.

⁵⁶ Da vi dro ned igjen...Neste morgen startet vi tidlig. Omkring klokken åtte snodde vi oss gjennom krattskog, og alle slags ting, inntil vi kom til toppen av åsen. Og på veien opp gikk det en gammel caribou ku, og en stor pen okse dro opp åsen, og den hadde store »Panel» (brunst horn) på seg. Jeg sa, »Vel, der er den første caribou jeg noen gang har sett i skogene som er vill. Jeg har aldri vært så høyt oppe før.» Han sa, »Ja, det er en caribou.» Vi dro opp på åsen og tittet. Sauene var ikke der. Så Bud og jeg dro rundt, Eddie begynte og skli omkring, og Blaine, gutten til Bud, så seg omkring etter vilt. Vi dro over her, og... Du verden. Jeg bare skrek ut »Ære være Gud.» Jeg så ned der, og der var disse store snødekte fjellene, med gul reinmose under snøen. Og rett under det kom det eviggrønne, som var dverggran. Og kom man litt lenger ned, så var det rødt bukkekraut. Og enda litt lenger ned var det dirrende gul osp, alt gjenspeilte seg i sjøen nedenfor. Du verden.

⁵⁷ Bud og jeg la armene omkring hverandre og danset en liten dans rundt der, skrek og ropte, og priste Gud. Vi satte oss ned med armene rundt hverandre, og bare priste Gud og hadde en vidunderlig tid, i hele to timer antar jeg. Og jeg sa, »Jeg lurar på hvor det ble av Eddie?» Vi kalte ham for »Sveklungen.» Vi dro tilbake og gikk over åsen. Jeg sa, »Han kunne ikke gå seg vill der oppe.» Han sa, »Nei, Blaine er over der et eller annet sted, og han er en Indianer.» Vi kikket omkring og jeg så et filmkamera som lå der. Jeg sa, »Det tilhører Eddie.» Jeg så tilbake nedover åsen, og jeg dro over denne veien, og han dro den andre veien. Og Eddie sa, »Sh-h-h-h.» Han skjulte seg for den

lille caribou oksa, og han skulle ta den med tilbake og gi den til Indianervennene som han var misjonær til. Han skjøt caribouen, og vi dro ut og rensa den.

⁵⁸ Vi kom tilbake cirka klokken ett. Vi fant ridehestene våres igjen omkring 800 meter unna. Vi sto der, og han sa, »Broder Branham, liker du å gå?» jeg sa, »Det er sikkert at jeg gjør.» Han sa, »Hvis vi måler dette fjellet...De værene dro over denne veien, og kanskje dro de ned til den andre forsøkningsen der. Hvis ikke, så dro de den andre veien.» Jeg sa, »Vi lar Eddie og dem dra tilbake gjennom denne skjæringen her, og tar min ridehest og din ridehest og frakter caribouen til leiren. Og vi vil bare gå opp gjennom her og finne dette stedet. Vi burde komme inn omkring klokken 10 eller 11 i kveld.» Jeg sa, »Fint. Vi vil gjøre det.»

⁵⁹ Så vi sto der. Vi spiste hver vår boks med sardiner, som vi hadde begravd under mosen, disse sardinene. Brødet hadde vi under skjortene. Vi hadde svettet inntil alt sammen var en stor klump. Men det var godt. Når man er sulten, er det i orden. Så vi sto der. Jeg så meg omkring, og jeg så gjennom kikkerten, og jeg sa, »Bud, se her. Hva er det som er over der?» Der, omtrent 5 Km borte lå den caribouen. Og det var en merkelig en. Den hadde ikke »panel» horn, men store tagger. Jeg sa, »Husker du? Se her. Der er dette store panoramaet nøyaktig, og der ligger det dyret nøyaktig slik...» Jeg sa, »Der er bare en ting som hindrer dette synet, (og det er) en med ei grønn rutete skjorte.» Og der sto Eddie med ei grønn rutete skjorte på seg. Jeg sa, »Jeg trodde ikke at du hadde en?»

⁶⁰ Han sa, »Min kone må ha lagt den i oppakningen. Da jeg falt i vannet i går...» Han måtte bytte skjorter. Han sa, »Jeg visst ikke at hun hadde (lagt) den der, Broder Branham. Jeg beklager at jeg fortalte deg noe galt.» Jeg sa, »Du bare måtte gjøre det, sønn.» Å, Bud begynte å rope. Han sa, »Du kan stå rett her, og skyte den tre miles borte, (ca 5 Km) kan du ikke Broder Branham?» Jeg sa, »I følge synet var jeg rett på ham.» Han sa, »Broder Branham, jeg...jeg skal si deg. Hvordan skal du komme deg over dit?» Jeg sa, »Jeg vet ikke, men jeg skal komme over dit.» Så han sa, »Hvordan skal du gå?» Jeg sa, »Jeg går rundt dette panoramaet.» Han sa, »Det er fissilt (fjell) Og jeg... (Han sa, »Hvis du glir vil du omtrent få... tusener av tonn med snø på deg i løp av et sekund.» Og jeg sa, »Herren vil ta Seg av det. Det var veien jeg dro i synet, rett rundt.» Han sa, Vel, jeg til å følge deg.» Og her kom han.

⁶¹ Disse guttene sa, »Vi vil holde oss her nå, til vi ser at du har fått caribouen.» Og de sa, »Så vil vi gå ned, og ta hestene, og gå inn. Vi vil møte deg nede ved enden av trekket, omtrent, Åh, cirka fire eller fem miles ned.» Han sa, »All right.» Så vi begynte å gå rundt, Bud og jeg, og i løp av en halv